

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (първи състав)

24 май 2007 година *

По дело T-151/01

Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH, установено в Кьолн (Германия), за което се явяват адв. W. Deselaers, адв. B. Meyring, адв. E. Wagner и адв. C. Weidemann, avocats,

жалбоподател,

срещу

Комисия на Европейските общности, за която се явява първоначално г-н S. Rating, впоследствие г-н P. Oliver, г-жа H. Gading и г-н M. Schneider и накрая г-н W. Mölls и г-н R. Sauer, в качеството им на представители,

ответник,

подпомагана от

Vfw AG, установено в Кьолн (Германия), за което се явяват адв. H. F. Wissel и адв. J. Dreuer, avocats,

* Език на производството: немски.

и от

Landbell AG
für Rückhol-Systeme, установено в Майнц (Германия),

BellandVision GmbH, установено в Pegnitz (Германия),

за които се явяват адв. А. Rinne и адв. А. Walz, avocats,

встъпили страни,

с предмет жалба за отмяна на Решение 2001/463/ЕО на Комисията от 20 април 2001 година относно процедура по прилагане на член 82 [ЕО] (преписка COMP D3/34493 — DSD) (ОВ L 166, стр. 1)

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
(първи състав),

състоящ се от: г-н R. García-Valdecasas, председател, г-н J. D. Cooke и г-жа I. Labucka, съдии,

секретар: г-жа K. Andová, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 11 и 12 юли 2006 г.,

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

Правна уредба

A — Наредба за недопускането на отпадъци от опаковки

- 1 На 12 юни 1991 г. германското правителство приема *Verordnung über die Vermeidung von Verpackungsabfällen* (Наредба за недопускането на отпадъци от опаковки (BGBl. 1991 I, стр. 1234), чиято изменена редакция, приложима по настоящото дело, влиза в сила на 28 август 1988 г. (наричана по-нататък „наредбата“ или „наредбата за опаковките“). Наредбата има за предмет предотвратяване и намаляване на последиците за околната среда от отпадъците от опаковки. За тази цел тя задължава производителите и разпространителите да приемат обратно и да оползотворяват използваните при продажба опаковки извън обществената система за обезвреждане на отпадъците.
- 2 По смисъла на § 3, алинея 1 от наредбата търговски опаковки (наричани по-нататък „опаковки“) са опаковките, в които се опакова в местата на продажба предназначеният за крайния потребител продукт. В тях се включват и опаковките, използвани в търговските обекти, в ресторантите и от други доставчици на услуги, за да бъде възможно или улеснено предаването на продуктите на крайния потребител (опаковки, свързани с предоставянето на услуги), както и съдовете и приборите за еднократна употреба.

- 3 § 3, алинея 7 от наредбата определя производителя като всяко лице, което произвежда опаковки, опаковъчни материали или продукти, от които непосредствено се произвеждат опаковки, както и всяко лице, което внася опаковки на германска територия. Според § 3, алинея 8 от наредбата разпространител е всяко лице, което пуска на пазара опаковки, опаковъчни материали или продукти, от които непосредствено се произвеждат опаковки, а също и опаковани стоки, на който и да е етап от разпространението. Дружествата, изпълняващи продажби по пощата също са разпространители по смисъла на тази наредба. И накрая, крайният потребител е определен в § 3, алинея 10 от наредбата като всяко лице, което не извършва последваща продажба на стоката под формата, в която му е била доставена.
- 4 Производителите и разпространителите на опаковки могат да изпълнят по два начина задължението за обратно приемане и оползотворяване, което им е наложено с тази наредба.
- 5 От една страна, в съответствие с § 6, алинеи 1 и 2 от наредбата производителите и разпространителите са длъжни да приемат обратно безвъзмездно използваните от крайните потребители опаковки в мястото на продажба или в непосредствена близост до него, и да ги предоставят за оползотворяване (наричана по-нататък „индивидуална система“). Задължението на разпространителя за обратно приемане се ограничава до видовете, формите и размерите на опаковките, както и до опакованите продукти, които са част от асортимента му. За разпространителите, които разполагат с търговска площ под 200 m² задължението за обратно приемане се ограничава до опаковките на продукти, които носят продаваните от разпространителя марки (§ 6, алинея 1, четвърто и пето изречение от наредбата). Според § 6, алинея 1, трето изречение от наредбата при индивидуална система разпространителят трябва да обръща внимание на крайния потребител за възможността да върне опаковката „с ясно разпознаваеми и четливи надписи“.
- 6 От друга страна, в съответствие с § 6, алинея 3, първо изречение от наредбата производителите и разпространителите могат да се присъединят към система, която осигурява в цялата зона на търговия на разпространителя редовно събиране на употребените търговски опаковки от крайния потребител или в

близост до жилището му, за да се предоставят за оползотворяване (наричана по-нататък „колективна система“). Производителите и разпространителите, членуващи в колективна система, са освободени от задължението за обратно приемане и оползотворяване на всички опаковки, обхванати от тази система. Според точка 4, параграф 2, второ изречение от приложение I към § 6 от наредбата производителите и разпространителите трябва да показват участието си в колективна система „чрез етикетите или по всякакъв друг подходящ начин“. Те могат също да отбележат това участие върху опаковките или да използват други мерки, като например информирание на клиентелата в мястото на продажба или приложена към опаковката бележка.

- 7 В приложение на § 6, алинея 3, единадесето изречение от наредбата колективните системи трябва да бъдат одобрени от компетентните органи на съответните провинции. За да бъдат одобрени, тези системи трябва по-конкретно да имат степен на покритие, която обхваща територията на поне една провинция, чрез тях да се осъществява редовно събиране в близост до жилището на потребителите и за тях да е подписано споразумение с органите на местно самоуправление, отговарящи за управлението на отпадъците. Всяко предприятие, което отговаря на тези условия в дадена провинция, може да организира там одобрена колективна система.
- 8 От 1 януари 2000 г. индивидуалните и колективните системи трябва да спазват едни и същи коефициенти на оползотворяване. Тези коефициенти фигурират в приложение I към наредбата, като се променят в зависимост от материала, от който е направена опаковката. При индивидуална система спазването на задълженията за обратно приемане и оползотворяване се гарантира от удостоверения, издадени от независими експерти, а при колективна система — от предоставянето на проверяеми сведения за количествата събрани и оползотворени опаковки.
- 9 Освен това § 6, алинея 1, девето изречение от наредбата посочва, че ако разпространител не изпълнява задължението си за обратно приемане и оползотворяване чрез индивидуална система, той трябва да го направи чрез колективна система.

- 10 В тази връзка в становището, представено на 24 май 2000 г. на Комисията в рамките на административната процедура (наричано по-нататък „становище на германските власти“) германските власти посочват, че наредбата за опаковките позволява на разпространителя да съвмести обратното приемане в близост до търговския обект при индивидуална система и събирането в близост до крайния потребител при колективна система, като участва в колективната система само за частта от опаковките, които е пуснал на пазара.
- 11 В становището си германските власти посочват също, че ако разпространителят избере да участва в колективна система за всички опаковки, с които търгува, той не е длъжен да изпълнява задълженията, предвидени в § 6, алинеи 1 и 2, което означава, че разрешение на проблема чрез индивидуално обезвреждане a posteriori не е възможно. В замяна на това, ако разпространителят избере да участва от самото начало в индивидуална система, последващо участие в колективна система е възможно, ако коефициентът на оползотворяване не е достигнат при индивидуалното обезвреждане.

Б — Колективна система на Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH и договор за използване на логото

- 12 От 1991 г. Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH (наричано по-нататък „жалбоподател“ или „DSD“) е единственото дружество, което стопанисва колективна система на цялата германска територия (наричана по-нататък „системата DSD“). За целта през 1993 г. DSD е одобрено от компетентните власти на всички провинции.
- 13 Отношенията между DSD и производителите и разпространителите, присъединили се към неговата система, се уреждат чрез типов договор с предмет използването на логото „Der Grüne Punkt“ (наричан по-нататък „договорът“

или „Договорът за използване на логото“). Подписвайки този договор, присъединилото се дружество е оправомощено срещу възнаграждение да поставя логото „Der Grüne Punkt“ върху използваните при продажба опаковки, включени в системата DSD (член 1, алинея 1 от договора за използването на логото).

- 14 За сметка на предприятията, които се присъединяват към системата му, DSD осигурява събирането, сортирането и оползотворяването на използваните при продажба опаковки, за които те решат, че ще участват в системата DSD, като ги освобождава по този начин от задължението им за обратно приемане и оползотворяване на тези опаковки (член 2 от договора).
- 15 Присъединилите се предприятия са длъжни да известят за видовете опаковки, които желаят да бъдат обезвредени посредством системата DSD, както и да поставят логото „Der Grüne Punkt“ върху всяка опаковка, включена в тези видове и предназначена за вътрешно потребление в Германия, за да може DSD да освободи присъединилото се предприятие от това задължение (член 3, алинея 1 от договора).
- 16 Ползвателят на логото плаща на DSD вноски за всички опаковки с логото „Der Grüne Punkt“, които той разпространява на германска територия в приложение на договора за използване на логото. Изключенията от това правило са предмет на отделно писмено споразумение (член 4, алинея 1 от договора). Член 5, алинея 1 от договора посочва още, че всички опаковки с логото „Der Grüne Punkt“, разпространявани от ползвателя на логото на германска територия, се фактурират (член 5, алинея 1 от договора).
- 17 Размерът на вноската се изчислява въз основа на два вида елементи, а именно теглото на опаковката и вида на използвания материал, от една страна, и обема и повърхността на опаковката от друга страна. Вноските се изчисляват без надценка въз основа на приходите и са предназначени изключително да покрият разходите за събиране, сортиране и оползотворяване, както и свързаните с тях административни разходи (член 4, алинея 2 и 3 от договора). При промяна на тези разходи вноските могат да бъдат коригирани с решение на DSD.

- 18 В рамките на системата DSD опаковките с логото „Der Grüne Punkt“ могат да се събират или в специални контейнери, които са различни според това дали става въпрос за метали, пластмаса и разнородни материали, или в контейнери, инсталирани в близост до местата за живеене (по-специално за хартия и стъкло), докато остатъчните отпадъци трябва да се изхвърлят в контейнерите за отпадъци на обществената система за обезвреждане на отпадъците.
- 19 Въпреки това самото дружество DSD нито събира, нито оползотворява използваните опаковки, а възлага тази услуга на подизпълнители — местни предприятия за събиране на отпадъци. Отношенията между DSD и предприятията се уреждат от типов договор, изменян няколко пъти, който има за предмет създаването и експлоатирането на система за прибиране и сортиране на опаковките. По силата на тези договори за услуги, подписани между DSD и 537 местни предприятия, всяко от предприятията разполага с изключителното правомощие да събира опаковките в определена зона за сметка на DSD. След като веднъж са сортирани, опаковките се превозват до център за рециклиране, за да бъдат оползотворени в него.
- 20 Договорът за услуги е предмет на решението на Комисията от 17 септември 2001 г., постановено в процедура, образувана на основание член 81 [ЕО] и на член 53 от Споразумението за ЕИП (преписки COMP/34493 — DSD, COMP/37366 — Hofmann + DSD, COMP/37299 — Edelhoff + DSD, COMP/37291 — Rechmann + DSD, COMP/37288 — ARGE и пет други предприятия + DSD, COMP/37287 — AWG и пет други предприятия + DSD, COMP/37526 — Feldhaus + DSD, COMP/37254 — Nehlsen + DSD, COMP/37252 — Schönmakers + DSD, COMP/37250 — Altvater + DSD, COMP/37246 — DASS + DSD, COMP/37245 — Scheele + DSD, COMP/37244 — SAK + DSD, COMP/37243 — Fischer + DSD, COMP/37242 — Trienekens + DSD, COMP/37267 — Interseroh + DSD) (OB L 319, стр. 1). Това решение е предмет на жалбата за отмяна, подадена от жалбоподателя по дело Duales System Deutschland/Комисия, T-289/01.

Обстоятелства в основата на спора

- 21 На 2 септември 1992 г. DSD уведомява Комисията освен за своя дружествен договор, и за определен брой споразумения, сред които договорът за използване на логото и договорът за услуги с оглед получаване на отрицателно решение или поне решение за освобождаване.
- 22 След публикуването в *Официален вестник на Европейските общности* (ОВ С 100, 1997 г., стр. 4) от 23 юли 1997 г. на съобщението, направено в съответствие с член 19, параграф 3 от Регламент № 17 на Съвета от 6 февруари 1962 година — Първи регламент за прилагане на членове [81] и [82 ЕО] (ОВ 13, 1962 г., стр. 204; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 3), в което Комисията известява намерението си да се произнесе благоприятно относно нотифицираните споразумения, тя получава становищата на трети заинтересовани страни, отнасящи се по-специално до различни аспекти от прилагането на договора за използване на логото. В частност тези трети заинтересовани страни твърдят, че е налице нарушаване на конкуренцията в резултат на плащането на двойна вноска при участие в системата DSD и в тази на друг доставчик на услуги.
- 23 На 15 октомври 1998 г. DSD представя на Комисията поредица от ангажименти, които целят избягване на възможността присъединилите се към системата DSD производители и разпространители на опаковки да плащат двойна вноска, в случай че участват в друга колективна система, действаща на регионално ниво. По-специално DSD има предвид положението, в което паралелно на системата DSD били създадени колективните системи в границите на една или няколко провинции. В тази хипотеза опаковките от един и същи вид и на един и същи разпространител или производител в тези провинции биха могли да се връщат чрез една от новите колективни системи, а в другите провинции — чрез системата DSD, като ангажиментът на DSD в тази връзка е следният: (съображения 4, 58 и 59 от обжалваното решение)

„Ако системи, различни от [системата DSD], действащи на регионално ниво, са създадени и официално одобрени от върховните власти на дадена провинция в съответствие с § 6, алинея 3 от наредбата за опаковките, [DSD] има готовност

да приложи договора за използването на логото, така че присъединилите се към неговата система да имат възможност да участват в други системи за част от опаковките си. В такъв случай [DSD] няма да получи никаква вноска на основание на договора за използването на логото за събраните от тези системи опаковки, като този втори начин за събиране трябва да се удостовери чрез доказателства. Второто условие, което се поставя за освобождаване от вноска за опаковките с логото [Der Grüne Punkt], е да не се нарушават правата върху марката [Der Grüne Punkt]“.

- 24 На 3 ноември 1999 г. Комисията изразява становище, че поредицата от ангажименти, представена от DSD на 15 октомври 1998 г., трябва също да включва индивидуалните системи, използвани за обезвреждане на част от опаковките, а не да се ограничава само до колективните системи.
- 25 На 15 ноември 1999 г. няколко производители на опаковки подават жалба до Комисията. Те изтъкват, че договорът за използването на логото възпрепятства създаването на индивидуална система за обратно приемане на опаковките. Те смятат, че използването на логото, без срещу това да има ефективно предоставяне на услуга за обезвреждане на отпадъците от DSD, представлява злоупотреба с господстващо положение от страна на DSD.
- 26 С писмо от 13 март 2000 г. DSD представя на Комисията два допълнителни ангажимента. Единият от тях визира случая, когато производителите и разпространителите на опаковки избират индивидуална система за част от опаковките си и се присъединяват към системата DSD за останалата част. В този случай DSD се ангажира да не събира вноска на основание договора за използването на логото за частта от опаковките, приети обратно чрез индивидуалната система, при условие че му се предоставят доказателства за този втори начин на събиране. Тези доказателства трябва да се предоставят в съответствие с изискванията, посочени в приложение I, точка 2 от наредбата за опаковките. В писмото си от 13 март 2000 г. DSD посочва също така, че според него не е необходимо да се променят ангажиментите, представени на 15 октомври 1998 г. (вж. съображения 7, 60 и 61 от обжалваното решение).

- 27 На 3 август 2000 г. Комисията изпраща изложение на възраженията си на DSD, на които то отговаря с писмо от 9 октомври 2000 г.
- 28 На 20 април 2001 г. Комисията приема Решение 2001/463/ЕО относно процедура по прилагане на член 82 от Договора за ЕО (преписка COMP D3/34493 — DSD) (ОВ L 166, стр. 1, наричано по-нататък „обжалваното решение“).

Производство и искания на страните

- 29 С жалба, депозирана в секретариата на Първоинстанционния съд на 5 юли 2001 г., жалбоподателят иска отмяна на обжалваното решение по силата на член 230, четвърта алинея ЕО.
- 30 С отделен акт, депозиран в същия ден, по силата на член 242 ЕО жалбоподателят подава и молба за спиране на изпълнението на член 3 от това решение, както и на членове 4, 5, 6 и 7, доколкото последните се отнасят до член 3, до постановяване на решение на Първоинстанционния съд по същество.
- 31 С Определение от 15 ноември 2001 г. по дело *Duales System Deutschland/Комисия, T-151/01 R, Rescueil*, стр. II-3295 председателят на Първоинстанционния съд отхвърля молбата за спиране на изпълнението на обжалваното решение.

- 32 С молби, вписани в секретариата на Първоинстанционния съд съответно на 16, 19 и 20 юли 2001 г., Vfw AG, Landbell AG и BellandVision GmbH са поискали да встъпят в настоящото производство в подкрепа на исканията на Комисията. Молбите за встъпване са подписани от страните, които са представили становищата си в предвидените срокове.
- 33 С Определение от 5 ноември 2001 г. Първоинстанционният съд (пети състав) допуска встъпването на трите предприятия и на 7 февруари 2002 г. те представят поотделно становищата си.
- 34 Въз основа на доклад на съдията докладчик Първоинстанционният съд (първи състав) решава да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия поставя редица въпроси за устни отговори в съдебното заседание. Тези въпроси се отнасят до различните етапи от процеса на събиране и оползотворяване на опаковките и до условията, в които конкуренцията между индивидуалните и колективните системи би могла да съществува. Първоинстанционният съд приканва също Комисията да предостави документ, представен от германските власти в рамките на административната процедура. На 26 юни 2006 г. Комисията предоставя този документ.
- 35 Устните състезания на страните и отговорите им на поставените от Първоинстанционния съд въпроси са изслушани в съдебното заседание, проведено на 11 и 12 юли 2006 г.
- 36 Жалбоподателят моли Първоинстанционния съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

37 Комисията моли Първоинстанционния съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

38 VfW моли Първоинстанционния съд да отхвърли жалбата.

39 Landbell моли Първоинстанционния съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

40 BellandVision моли Първоинстанционния съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 41 Преди да се разгледат доводите на страните по допустимостта и по съществуването на спора, следва да се изложи съдържанието на обжалваното решение.

A — Обжалваното решение

- 42 За разлика от наредбата, в която не е уточнено дали е възможно да се съвместят индивидуална и колективна система или да се прибегне до няколко колективни системи за обратно приемане и оползотворяване на търгуваните опаковки, обжалваното решение приема за отправна точка възможността на производителя или на разпространителя на опаковки да съвмести различните системи, за да спази задълженията си по наредбата.
- 43 В този контекст правната преценка на Комисията се разделя на две части: първата част е посветена на анализ на поведението на DSD предвид член 82 ЕО (съображения 65—160 и член 1 от обжалваното решение), а втората — на изследване на мерките, които позволяват на Комисията да прекрати установената злоупотреба въз основа на член 3, параграф 1 от Регламент № 17 (съображения 161—167 и членове 3—7 от обжалваното решение). Обжалваното решение не се произнася по законосъобразността на поведението на DSD предвид член 86, параграф 2 ЕО.

1. *По възможността да се съвместят няколко системи за обратно приемане и оползотворяване, за да се изпълнят задълженията по наредбата за опаковките*

44 Възможността да се използват няколко системи за обратно приемане и оползотворяване, за да се изпълнят задълженията по наредбата за опаковките (наричани по-нататък „смесени системи“), представлява изходно положение за обжалваното решение, в което Комисията разглежда следните три възможни хипотези (съображение 101 от обжалваното решение):

— хипотеза № 1 съответства на случая, в който производител или разпространител използва колективната (национална) система на DSD за част от опаковките си и си служи с друга колективна (регионална) система за остатъка от опаковките,

— хипотеза № 2 съответства на случая, в който производител или разпространител използва системата DSD за част от опаковките си и си служи с индивидуална система за остатъка от опаковките,

— хипотеза № 3 съответства на случая, в който производител или разпространител възлага обезвреждането на всичките си опаковки в Германия на системи, конкурентни на системата DSD, но в други държави-членки се присъединява към система, използваща логото „Der Grüne Punkt“.

45 Обжалваното решение излага няколко обстоятелства, които позволяват да се установи възможността за прибягване до смесени системи. Така решението посочва, че от становището на германските власти от (съображение 20 от обжалваното решение) следва, че наредбата позволява да се съвместят индивидуална и колективна система, като се участва в колективна система само за обратното приемане на част от търгуваните опаковки. В тази хипотеза германските власти уточняват все пак, че следва ясно да се определи както в интерес на потребителите, така и на властите кои са опаковките, предмет на

задължението за обратно приемане в местата на продажбата или в непосредствена близост до тях, и кои са изключени от него (съображение 20 от обжалваното решение). Обжалваното решение отбелязва също предходен отговор на германските власти, от който следва, че § 6, алинея 3 от наредбата не означава, че е възможно прибягване само до една-единствена система. Така германските власти никога не са имали намерението да позволят създаването само на една колективна система в цялата страна или във всяка провинция (съображение 23 от обжалваното решение).

46 По този начин становищата на германските власти позволяват да се установи, че алтернативното представяне на наредбата, според което производител или разпространител на опаковки може да прибягне до индивидуална или колективна система, за да изпълни задълженията си, не изключва смесена система. Впрочем Първоинстанционният съд посочва, че по настоящото дело жалбоподателят не оспорва възможността производител или разпространител на опаковки да прибягне до смесена система, а по-скоро оспорва преценката на Комисията за поведението му както във връзка с член 82 ЕО, така и с член 3, параграф 1 от Регламент № 17.

2. Съображения относно член 82 ЕО

47 Според обжалваното решение DSD е единственото предприятие, което предлага колективна система на цялата германска територия, а системата DSD обхваща около 70 % от използваните при продажба опаковки в Германия, както и около 82 % от използваните при продажба опаковки, събирани в Германия от потребителите (съображение 95 от обжалваното решение). Господстващото положение на DSD не е оспорено по настоящото дело.

48 В конкретния случай установената в обжалваното решение злоупотреба с господстващо положение почива на факта, че получената от DSD вноска от производителите и разпространителите на опаковки, които са се присъеди-

нили към системата DSD, не е обусловена от ефективното използване на системата, а се изчислява въз основа на броя опаковки с логото „Der Grüne Punkt“, които производителите и разпространителите са търгували в Германия (член 4, алинея 1 и член 5, алинея 1 от договора). Производителите и разпространителите обаче, които са се присъединили към системата DSD, трябва да поставят логото „Der Grüne Punkt“ върху всяка от опаковките, за които DSD е известно и които са предназначени за потребление в Германия (член 3, алинея 1 от договора). По този начин според решението DSD злоупотребява със своето господстващо положение, като не обвързва дължимата в изпълнение на договора вноска с ефективното използване на системата DSD. Всъщност от проведеното от Комисията разследване въз основа на оплаквания от клиенти или конкуренти на DSD следва, че начинът на изчисляване на платената на DSD вноска възпрепятства желанието на някои производители на опаковки, клиенти на системата DSD, да могат да използват своя собствена индивидуална система или друга колективна система, за да се справят с част от търгуваните опаковки (съображения 100—102 от обжалваното решение).

49 В тази връзка според обжалваното решение предложеното от DSD разрешение, а именно отказ от поставянето на логото „Der Grüne Punkt“ върху опаковки, които не попадат в системата DSD, а в друга индивидуална или колективна система, би било икономически нереалистично „в немалко случаи“ (съображение 103 от обжалваното решение). Всъщност едно такова разрешение се нуждаело от селективно етикетирание на опаковките (със или без логото „Der Grüne Punkt“), което би означавало значително надхвърляне на разходите в случай на еднообразно представяне на опаковката или в случай на прибягване до различни дистрибуторски канали (съображения 104 и 105 от обжалваното решение). Още повече че едно такова разрешение изисквало от производителите и разпространителите на опаковки, които използват смесените системи, да се уверят, че опаковките с логото „Der Grüne Punkt“ са поставени в местата, където системата DSD приема обратно тези опаковки, и да се уверят, че опаковките, върху които липсва логото, са поставени в места, където другите системи осигуряват обратното приемане, което пък на практика би било невъзможно (съображение 106 от обжалваното решение). Най-накрая, предвид факта, че често едва след закупуването на опакования продукт или евентуално след използването му крайният потребител решава дали да остави опаковката в колективна система в близост жилището си или да я занесе в мястото на продажба, за да я върне в индивидуална система, би било невъзможно да се отнесе частта от опаковките с логото „Der Grüne Punkt“ към единия или другия вид събиране (съображение 107 от обжалваното решение).

- 50 В обжалваното решение Комисията смята, че последиците от злоупотребата, установена във връзка с режима на плащане на вноски по договора за използване на логото, са в две посоки. От една страна, като поставя вноската изключително в зависимост от използването на логото, DSD налага на предприятията, които не използват услугата, свързана с поемане на задължението за обезвреждане на опаковките, или които я използват само за част от опаковките, неравностойни цени и условия за договаряне. Поради прекомерната разлика между стойността на услугата и цената ѝ ставало въпрос за случай на злоупотреба с господстващо положение по смисъла на член 82, параграф 2, буква а) ЕО (съображения 111—113 от обжалваното решение). От друга страна, поради определения от договора за използване на логото режим на плащане на вноски не било икономически изгодно за данъчнозадължените предприятия да се присъединят към конкурентна индивидуална или колективна система, тъй като предприятията трябвало или да плащат вноски на DSD, освен дължимото на конкурентна възнаграждение, или да въведат конвейери за опаковане и различни дистрибуторски канали. По този начин режимът на плащане на вноски затруднявал навлизането на пазара на конкурентите на системата DSD (съображения 114 и 115 от обжалваното решение).
- 51 Комисията описва по-специално злоупотребата, състояща се в договорната вноска, в посочените по-горе три хипотези. Що се отнася до хипотеза № 1, т.е. при смесена система, която съвместява използването на националната колективна система DSD и използването на друга регионална колективна система, обжалваното решение посочва, че тази хипотеза изисква на практика или маркиране, различно в зависимост от използваната система, или плащането на дължимата по двете системи вноска. Следователно фактът, че DSD изисква плащането на вноска за цялото количество опаковки, търгувани в Германия, лишава участието в регионална колективна система от всякаква икономическа изгода (съображения 118—123 от обжалваното решение).
- 52 За да отговори на този проблем, DSD се ангажира в рамките на административната процедура (съображения 58 и 59 от обжалваното решение) да прилага договора за използване на логото по такъв начин, че засегнатите производители и разпространители да имат възможността да участват в друга колективна система за част от опаковките си, при условие все пак да предоставят доказателства за това и да не нарушават правата върху марката

„Der Grüne Punkt“. Тъй като DSD отказва да отмени условието относно защитата на марката — изявление, което между другото не е било изяснено — според обжалваното решение този ангажимент не е достатъчен, за да се разсеят изразените от Комисията съмнения (съображения 122 и 123 от обжалваното решение).

53 Що се отнася до хипотеза № 2, т.е. при смесена система, която съвместява използването на индивидуална система и на системата DSD, според обжалваното решение фактът, че DSD изисква плащане на вноса за цялото количество опаковки, търгувани в Германия, изключва участието в индивидуална система за част от опаковките (съображения 124—128 от обжалваното решение).

54 За да отговори на този проблем, DSD се ангажира в хода на административната процедура (съображения 60 и 61 от обжалваното решение) да не събира вноса въз основа на договора за частта от опаковките, приета обратно чрез индивидуалната система, при условие все пак да се представят доказателства за това. Във връзка с този ангажимент DSD уточнява също и че използването на логото „Der Grüne Punkt“ се ограничава до опаковките, приети обратно чрез системата DSD, и следователно то не може да се поставя върху опаковки, приети обратно чрез индивидуалната система. Комисията обаче смята, че на практика никак не е разбираемо да се създават конвейери за опаковане и различни дистрибуторски канали предвид това, че е почти невъзможно съответният производител или разпространител на опаковки да може да определи на този етап кои опаковки потребителят ще предаде на колективната система и кои на индивидуалната система. Следователно Комисията преценява, че този ангажимент не е достатъчен, за се разсеят съмненията, които тя изразява относно конкурентното положение (съображения 127 и 128 от обжалваното решение).

55 Що се отнася до хипотеза № 3, която предполага неучастие в системата DSD в Германия, но затова пък участие в система за обратно приемане и за

обезвреждане, която използва логото „Der Grüne Punkt“ в друга държава-членка, т.е. хипотеза, при която DSD би могло да поиска плащане на вноски в Германия, обжалваното решение посочва, че ангажимент и декларация на DSD, представени в рамките на административната процедура, позволяват да се отговори на идентифицираните от Комисията в тази връзка проблеми (съображения 62—64 и 129—135 от обжалваното решение).

56 Обжалваното решение уточнява, че установената злоупотреба не е обоснована с твърдяна несъвместимост между разпоредбите на наредбата и поставянето на логото „Der Grüne Punkt“ върху опаковките, за които не е осигурена никаква услуга, свързана с поемане на задължението за обезвреждане на отпадъците (съображения 136—142 от обжалваното решение). Също така не било обосновано с необходимостта от защита на отличителния характер на логото „Der Grüne Punkt“ (вж. съображения 143—153 от обжалваното решение). По този въпрос решението се позовава на решение на Kammergericht Berlin (Върховен областен съд Берлин, Германия) от 14 юни 1994 г. и посочва, че основната функция на логото е изпълнена, „ако то обръща внимание на потребителя, че той има възможността да обезвреди опаковката чрез DSD“. Следователно функцията на въпросното лого не изисква то да се поставя единствено върху опаковки, за които е поето задължение от системата DSD в случай на събиране само на част от опаковките чрез тази система (вж. съображение 145 от обжалваното решение).

57 Обжалваното решение посочва също, че търговията между държавите-членки може да бъде засегната чувствително от злоупотреба с господстващо положение, изразяващо се в спорната договорна вноска, предвид обстоятелствата, присъщи на обратното приемане и на оползотворяването на опаковките в Германия и на общия пазар (вж. съображения 155—160 от обжалваното решение). Впрочем засягането на търговията между държавите-членки не е оспорено по настоящото дело.

58 В заключение на преценката си по член 82 ЕО обжалваното решение посочва, че при определени хипотези поведението на DSD, състоящо се в изискване да бъде плащана вноска за всички опаковки с логото, търгувани в Германия,

представлява злоупотреба с господстващо положение. Това нарушение на член 82 ЕО е описано в член 1 от обжалваното решение по следния начин:

„Поведението на [DSD], което в съответствие с член 4, алинея 1, първо изречение и с член 5, алинея 1, първо изречение от договора за използване на логото изисква плащането на вноски за всички търговски опаковки, търгувани в Германия, е несъвместимо с общия пазар, когато по силата на наредбата за опаковките данъчнозадължените предприятия:

- а) прибягват до услугата, свързана с поемане на задължението за обезвреждане на отпадъците, предвидено в член 2 от договора за използване на логото, само за част от опаковките [хипотези № 1 и 2] или не прибягват до нея, а пускат на пазара в Германия стандартизирана опаковка, търгувана в друга държава-членка на [Европейското икономическо пространство], заради която се присъединяват към система за обратно приемане, използваща логото [Der Grüne Punkt] [хипотеза № 3], и

- б) докажат, че що се отнася до количеството опаковки, било цялото или част от него, за което не прибягват до услугата, свързана с поемане на задължението за обезвреждане на отпадъците, те изпълняват задълженията за обратно приемане, възложени им с наредбата за отпадъците чрез конкурентни колективни или индивидуални системи“.

3. Съображения относно член 3, параграф 1 от Регламент № 17

59 След като установява наличието на злоупотреба с господстващо положение, в приложение на член 3, параграф 1 от Регламент № 17 обжалваното решение

определя начина, по който DSD трябва да прекрати установеното нарушение (съображения 161—167 и членове 2—7 от обжалваното решение).

- 60 Основната от тези мерки задължава DSD да не събира вноски за количеството опаковки, търгувани в Германия с логото „Der Grüne Punkt“, за които не се използва услугата, свързана с поемане на задължението за обезвреждане на отпадъците, и за които задълженията, възложени с наредбата за опаковките, са изпълнени по друг начин. Тази мярка, определена в член 3 от обжалваното решение, що се отнася до хипотези № 1 и № 2, е следната:

„DSD е длъжно да се ангажира спрямо всички страни, подписали договора за използване на логото, да не събира вноски за количествата търговски опаковки, търгувани в Германия с логото [Der Grüne Punkt], за които не се използва услугата, свързана с поемане на задължението за обезвреждане на отпадъците в съответствие с член 2 от посочения договор за използване на логото, и за които задълженията по наредбата за опаковките са изпълнени по друг начин.

Посоченото в алинея 1 задължение замества дерогационна разпоредба, предвидена в член 4, алинея 1, второ изречение от договора за използване на логото“.

- 61 Освен това в член 5 от обжалваното решение Комисията излага правилата за доказване, които се изискват в тези хипотези, както следва:

„1. [хипотеза № 1] Ако част или всички опаковки се приемат обратно чрез конкурентна колективна система, потвърдението на управляващия сис-

темата, с което се удостоверява, че съответното количество е поето от конкурентната колективна система, представлява достатъчно доказателство за това, че задълженията по наредбата за опаковките, споменати в членове 3 и 4, са изпълнени по друг начин.

2. [хипотеза № 2] Ако част или всички опаковки се събират чрез индивидуална система, е достатъчно представянето впоследствие на удостоверение от независим експерт, посочващо, че задълженията за обратно приемане и за оползотворяване са изпълнени. Удостоверението може да се издаде или поотделно за всеки производител или разпространител, или за всички предприятия, участващи в индивидуалната система.

3. DSD в никой случай не може да изисква удостоверението да се представи по-рано от датата, предвидена в наредбата за опаковките.

4. Що се отнася до доказателствата, които трябва да се представят на DSD, достатъчно е независимо от съответната редакция на наредбата за опаковките удостоверението да потвърждава на съдоговорителите, че изискванията за обратно приемане и оползотворяване са изпълнени за определен обем от опаковки.

5. Ако удостоверението трябва да съдържа други данни, те могат да бъдат предадени кодирано.

6. Както удостоверението на управляващия системата, така и удостоверението на независимия експерт могат да се заменят от сертификат на одитор, който потвърждава впоследствие, че задълженията, възложени с наредбата за опаковките, са изпълнени за определено количество опаковки.

7. Някоя друга разпоредба от договора за използването на логото не може да се приложи по начин, който би утежнил изискванията относно доказателствата, които трябва да се представят на DSD“.

62 Член 4 от решението има предвид особеното положение на хипотеза № 3:

„1. DSD не е упълномощено да събира вноски за опаковките, приети обратно в друга държава-членка чрез система за обратно приемане и оползотворяване, използваща логото [Der Grüne Punkt], които са търгувани на територията, на която се прилага наредбата за опаковките с логото, при условие че бъде удостоверено, че възложените с наредбата за опаковките задължения са изпълнени по начин, различен от присъединяването към системата, създадена от DSD в съответствие с § 6, алинея 3 от наредбата.

2. DSD може да постави освобождаването от вноски в зависимост от условието, че в близост до логото [Der Grüne Punkt] върху посочените в алинея 1 опаковки вниманието на потребителя е привлечено от упоменаване в този смисъл или по друг подходящ начин на факта, че опаковката не се приема обратно чрез системата, създадена от DSD в съответствие с § 6, алинея 3 от наредбата.

3. В случай на несъгласие по това доколко е четливо това упоменаване, в срок от една седмица след като едната или двете страни установят несъгласието, страните искат от Комисията да назначи експерт.

Експертът има за задача да установи в срок от четири седмици дали различните начини на представяне на упоменаването, предложени от страните, отговарят на изискванията по алинея 2 предвид основните опаковъчни функции [...]“.

63 В този смисъл следва да се разгледат доводите на страните.

Б — По допустимостта на жалбата

1. По допустимостта на жалбата, що се отнася до член 4 от обжалваното решение

64 Комисията изтъква, че жалбата цели отмяна на обжалваното решение изцяло, без да споменава особеното положение, посочено в член 4, което било отделна част от обжалваното решение. Мълчанието на жалбоподателя по тази точка не съответствало на предписанията на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд и жалбата следвало да се обяви за недопустима, що се отнася до член 4 от обжалваното решение.

65 Жалбоподателят изтъква, че в съответствие с изискванията на Процедурния правилник жалбата съдържа ясно и точно изложение на фактите и правните основания, което позволява на Комисията да подготви защитата си, а на Първоинстанционния съд да упражни контрола си (Определение на Първоинстанционния съд от 28 април 1993 г. по дело De Ное/Комисия, T-85/92, Recueil, стр. II-523, точка 20). По-специално жалбата изброява причините, поради които спорните разпоредби от договора за използване на логото не могат да се смятат за злоупотреба по смисъла на член 82 ЕО, което от своя страна лишавало от всякакво основание мерките, предвидени в член 4 от обжалваното решение.

66 Първоинстанционният съд посочва, че обжалваното решение установява злоупотреба с господстващо положение (член 1) и поради тази причина налага на DSD задължения с цел прекратяване на тази злоупотреба (членове 3—7). По-специално в член 4 от обжалваното решение Комисията налага задължение, което има за цел прекратяване на злоупотребата с господстващо

положение в случая, когато производител или разпространител предвижда да пусне в търговския оборот опаковки, но в държава-членка, различна от Германия, като се присъедини към система за обратно приемане и оползотворяване, която използва логото „Der Grüne Punkt“, като за същите опаковки, търгувани в Германия, се освобождава от задълженията си, без да участва в системата DSD.

67 С първото правно основание на жалбата, изведено от нарушение на член 82 ЕО, жалбоподателят иска отмяна на обжалваното решение, доколкото то е установило неправилно наличието на злоупотреба с господстващо положение. Ако Първоинстанционният съд приеме това правно основание, тогава всички наложени на DSD задължения, целящи прекратяване на тази злоупотреба, трябвало да се отменят, без да е необходимо да се изследва особеното положение, посочено в член 4 от обжалваното решение.

68 Освен това във второто правно основание на жалбата, изведено от нарушение на член 3 от Регламент № 17 и на принципа на пропорционалност, жалбоподателят иска отмяна на наложеното в член 4 от обжалваното решение задължение, тъй като предвид възможността за селективно етикетирание на опаковките или възможността за отказ от използване на марката „Der Grüne Punkt“ то не било съразмерно, доколкото изисквало DSD да извършва услугите си, като му се заплаща впоследствие, и изключвало плащането на вноската за самото използване на марката.

69 Следователно е необходимо да се установи, че жалбата отговаря на изискванията за форма, предписани в член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник, и че по този начин Първоинстанционният съд може да упражни контрола си. Следователно, що се отнася до член 4 от обжалваното решение, искането на Комисията за постановяване на недопустимост на жалбата трябва да се отхвърли.

2. По въвеждането на правни основания в хода на производството

- 70 Комисията поддържа, че писмената реплика съдържа три нови правни основания, свързани с ново тълкуване на договора за използването на логото (вж. точка 115 по-нататък), с критика на цитати от стара редакция на наредбата за опаковките при представянето на фактите в обжалваното решение и с факта, че потребителят не би могъл да иска от индивидуалните системи да събират опаковки в близост до жилището му. Следователно тези правни основания трябва да се обявят за недопустими.
- 71 Първоинстанционният съд посочва, че по смисъла на член 48, параграф 2, първа алинея от Процедурния правилник не могат да се въвеждат нови правни основания в хода на производството, освен ако те не почиват върху правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството. В тази връзка правно основание, което представлява допълнение на правно основание, посочено пряко или имплицитно преди това, и което е в тясна връзка с него, трябва да се обяви за допустимо (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 10 април 2003 г. по дело *Travellex Global and Financial Services and Interpayment Services/Комисия, T-195/00, Recueil*, стр. II-1677, точки 33 и 34 и цитираната съдебна практика).
- 72 В конкретния случай критикуваните от Комисията правни основания, за които се твърди, че са нови, в действителност представляват само развити от жалбоподателя доводи в отговор на представените от Комисията доводи в писмената ѝ защита по първото правно основание, изведено от нарушение на член 82 ЕО.
- 73 Поради тази причина възражението за недопустимост, посочено от Комисията по отношение на въвеждането на нови правни основания в хода на производството, трябва да се отхвърли.

3. По вземането под внимание на някои приложения, представени от жалбоподателя

а) По приложенията, подготвени от адв. С. Weidemann

- 74 Комисията подчертава, че приложенията, подготвени от адв. С. Weidemann — един от адвокатите на DSD, относно екологичното управление на системата на опаковките в Германия (приложение А към репликата) и обосноваването на системата DSD предвид член 86 ЕО (приложение А към репликата), съдържат обяснения, които не са възпроизведени в писмената защита на жалбоподателя. Следователно Първоинстанционният съд не би следвало да вземе предвид тези приложения, доколкото твърдение за нарушение на законодателството не може да бъде направено само чрез препратка към тези приложения.
- 75 Първоинстанционният съд отбелязва, че с оглед на гарантиране на правната сигурност и доброто правораздаване и за да е допустима жалбата, е необходимо съществените фактически и правни обстоятелства, на които тя се основава, да следват макар обобщено, но по ясен и непротиворечив начин от текста на жалбата (Решение на Съда от 15 декември 1961 г. по дело *Société Fives Lille Cail* и др./Haute Autorité, 19/60, 21/60, 2/61 и 3/61, Recueil, стр. 561, 588; Решение на Първоинстанционния съд от 21 септември 2005 г. по дело EDP/Комисия, T-87/05, Recueil, стр. II-3745, точка 155 и цитираната съдебна практика). В тази връзка, макар същинската част на жалбата да може да бъде подкрепена и допълнена по конкретни въпроси чрез препращане към откъси от приложения към нея документи, общото препращане към други писмени изявления, дори те да са приложения към жалбата, не може да компенсира липсата на основните елементи в правните доводи, които по силата на член 44, параграф 1 от Процедурния правилник трябва да се съдържат в жалбата (Определение на Първоинстанционния съд от 21 май 1999 г. по дело *Asia Motor France* и др./Комисия, T-154/98, Recueil, стр. II-1703, точка 49, Решение по дело EDP/Комисия, посочено по-горе, точка 155 и цитираната съдебна практика).
- 76 В конкретния случай следва да се установи, че приложенията, подготвени от адв. С. Weidemann относно екологичното управление на системата на опаковките в Германия и относно обосноваването на системата на жалбоподателя предвид член 86 ЕО, са истинска писмена защита, представена от

един от адвокатите, представляващи DSD пред Първоинстанционния съд. Следователно основните елементи в правните доводи, развити в тези приложения, трябва да се съдържат в жалбата или в писмената реплика, които трябва да препращат към откъси от приложенията, за да се подкрепи или допълни съдържанието им, а не да се задоволяват с общо препращане към посочените приложения.

77 Когато жалбата споменава първото от тези приложения, без други уточнения тя посочва само че заключението, до което достига адв. Weidemann в края на изследването си за екологичното управление на системата на опаковките в Германия, е същото като изложеното в жалбата, без да се посочва на кои специфични точки от това приложение от 54 страници се прави позоваване.

78 Само по отношение на това единствено означение, от което става ясно, че авторът на приложението споделя представения в жалбата анализ, следва да се вземе предвид приложението за екологичното управление на системата на опаковките в Германия.

79 Що се отнася до второто приложение, изготвено от адв. Weidemann относно обосноваването на системата DSD предвид член 86 ЕО, необходимо е да се отбележи, че това приложение от 58 страници е представено „допълнително“ в хода на писмената реплика, която препраща „изцяло към развитите в приложението доводи за изложение на правните основания, които имат отношение към член 86 ЕО“.

80 По принцип такива означения не могат да се считат за достатъчни предвид горепосочената съдебна практика, доколкото общо препращане към приложение не може да компенсира липсата на основни елементи в правните доводи, които трябва да се съдържат в жалбата. Писмената реплика се старее все пак да представи кратко резюме на съдържанието на това приложение, което допълва представените по тази точка доводи в жалбата и като такава позволява на Комисията да подготви писмената си защита, а на Първоинстанционния съд да изследва третото правно основание, изведено от нарушаване на член 86 ЕО, параграф 2 ЕО.

81 При тези обстоятелства е необходимо да се установи, че приложението относно обосноваването на системата на жалбоподателя предвид член 86 ЕО ще се вземе под внимание от Първоинстанционния съд само доколкото се отнася специално до доводите, изрично посочени от DSD в писмените му изявления.

б) По проучванията на общественото мнение, приложени към писмената реплика

82 Комисията изтъква, че жалбоподателят не е посочил мотиви за късното представяне на доказателствата, съставени именно от две проучвания на общественото мнение, приложени към писмената реплика, което противоречало на член 48, параграф 1 от Процедурния правилник.

83 Първоинстанционният съд отбелязва, че проучванията на общественото мнение, представени от жалбоподателя в писмената реплика, не са доказателства по смисъла на член 48, параграф 1 от Процедурния правилник, а служат за подкрепа на представените в писмената реплика доводи в отговор на посочени в писмената защита доводи относно ролята, която играят марката „Der Grüne Punkt“ и крайният потребител при обратното приемане и оползотворяването на опаковките.

84 Следователно възражението за недопустимост, изтъкнато от Комисията относно проучванията на общественото мнение, приложени към писмената реплика, трябва да се отхвърли.

В — По съществуването на спора

85 Жалбоподателят посочва три правни основания в подкрепа на жалбата си. Първото е изведено от нарушение на член 82 ЕО. Второто е за нарушение на член 3, параграф 1 от Регламент № 17 и на принципа на пропорционалност. Третото е изведено от нарушение на член 86, параграф 2 ЕО.

1. По първото правно основание, изведено от нарушение на член 82 ЕО

а) Предварителни бележки относно тезата за безвъзмездната принудителна лицензия

Доводи на страните

⁸⁶ Жалбоподателят изтъква, че в член 3 от обжалваното решение Комисията го задължава да отстъпи „принудителна безвъзмездна лицензия“ за марката „Der Grüne Punkt“ на предприятията, които се присъединят към системата му, така че логото, съответстващо на тази марка, да може занапред въз основа на решението да се поставя върху всички опаковки, независимо от съответната система за обратно приемане и оползотворяване. Но според практиката на Съда принудителна лицензия на право на интелектуална собственост би могла да се предостави само при „изключителни обстоятелства“, а именно когато свързаният с лицензията отказ засяга право на индустриална собственост, чиято лицензия е необходима за упражняването на съответната дейност, и когато отказът е от естество да изключи всякаква конкуренция на производния пазар, както и когато този отказ не е обективно обоснован (Решение на Съда от 6 април 1995 г. по дело RTE и ITP/Комисия, известно като „Magill“, C-241/91 P и C-242/91 P, Recueil, стр. I-743, точки 50—56 и Решение от 26 ноември 1998 г. по дело Bronner, C-7/97, Recueil, стр. I-7791, точка 39). Тъй като никое от тези обстоятелства не е налице по настоящото дело, не би могло да се установи никаква злоупотреба с господстващо положение по смисъла на член 82 ЕО. В подкрепа на тезата си жалбоподателят излага по същество следните доводи: първо, марката „Der Grüne Punkt“ не била необходима за участие в система, конкурентна на системата DSD, второ, спорните договорни разпоредби не изключвали конкуренцията и трето, няколко обективни причини обосновавали поведението на DSD, а именно необходимостта от изпълнение на целите на наредбата, необходимостта от защита на различните функции на марката „Der Grüne Punkt“, която не би могла да бъде предмет на принудителна лицензия предвид правото на марките, и необходимостта от добро функциониране на системата DSD.

87 Комисията, подкрепяна от встъпилите страни, отбелязва, че обжалваното решение не задължава DSD да отстъпи безвъзмездни принудителни лицензии, които са в противоречие на международното право и на общностното право. Установената злоупотреба следвала единствено от факта, че режимът на плащане на вноски противоречал на член 82 ЕО, доколкото DSD изисквало получаване на възнаграждение за услуга, която не осигурявало и за която било доказано, че е осигурена от друга система.

Съображения на Първоинстанционния съд

88 В рамките на първото правно основание, което се позовава на член 82 ЕО, жалбоподателят оспорва по същество последиците, които следвали от прилагането на задължението, прието въз основа на член 3, параграф 1 от Регламент № 17, както е изложено в член 3 от обжалваното решение (вж. точка 60 по-горе) и цели прекратяване на злоупотребата с господстващо положение, установена в член 1 от решението (вж. точка 58 по-горе). Според жалбоподателя задължението, определено в член 3 от решението, го задължава да предостави „безвъзмездна принудителна лицензия“ за марката „Der Grüne Punkt“ за опаковките, предназначени да бъдат обезвредени от системи, конкурентни на системата DSD.

89 Въпреки това, като критикува законосъобразността на такава принудителна лицензия, жалбоподателят поддържа, че марката „Der Grüne Punkt“ не е необходима за участие в система, конкурентна на системата DSD (вж. точка 93 по-долу), както и че спорните договорни разпоредби не изключват конкуренцията (вж. точка 95 по-долу). Тези доводи идват да покажат, че поведението на DSD, както е установено в член 1 от обжалваното решение, не влияе върху конкуренцията и следователно не представлява злоупотреба с господстващо положение по смисъла на член 82 ЕО.

90 Освен това жалбоподателят твърди, че режимът на плащане на вноски, определен в договора за използването на логото, е обоснован чрез съображения, изведени от наредбата (вж. точки 98—101 по-нататък), от

правото на марките (вж. точки 103—114 по-долу) и от необходимостта да се осигури доброто функциониране на системата DSD (вж. точки 115 и 116 по-долу). Тези съображения представляват толкова обективно обосноваване на режима на плащане на вноски, предмет на злоупотребата, установена в член 1 от решението, че поради това този режим не можел да се счита за злоупотреба предвид член 82 ЕО.

- 91 Следователно, по-скоро за да се изследват възможните последици от доводите на жалбоподателя върху задължението, наложено в член 3 от обжалваното решение, а именно според DSD „безвъзмездната принудителна лицензия“, които се отнасят до второто правно основание, посветено на нарушение на член 3, параграф 1 от Регламент № 17, преценката на Първоинстанционния съд трябва да се ограничи в рамките на първото правно основание, което се позовава на член 82 ЕО, т.е. единствено до доводите, свързани със злоупотреба с господстващо положение, установена в член 1 от обжалваното решение. Всъщност при липса на злоупотреба с господстващо положение предвид член 82 ЕО, член 3 от спорното решение би бил лишен от основание по силата на член 3, параграф 1 от Регламент № 17, тъй като не би имало повече нарушение, което да се прекрати. А *contrario*, при наличието на злоупотреба с господстващо положение Комисията разполага с правомощието в приложението на член 3, параграф 1 от Регламент № 17 да задължи съответното предприятие да прекрати установеното нарушение.

- 92 Именно в този контекст трябва да се изследват доводите на страните относно злоупотребата с господстващо положение, установена в обжалваното решение.

б) Доводи на страните относно злоупотребата с господстващо положение

і) По липсата на необходимост от използване на марката „Der Grüne Punkt“ при участие в система, конкурентна на системата DSD

- 93 На първо място, жалбоподателят поддържа, че в никой случай не е необходима принудителна лицензия за марката му по смисъла на Решение

по дело Magill, посочено по-горе, за да се даде възможност на производител или разпространител на опаковки да избере конкурентна система (точка 50 и Решение по дело Bronner, посочено по-горе, точка 41). По тази точка обаче в обжалваното решение Комисията само посочвала, че било единствено по-„удобно и по-просто“ да се постави марката на DSD върху опаковките, за които се използва конкурентна система, за да се избегне значително надхвърляне на разходите, свързано със селективно маркиране на опаковките (вж. съображения 103—105 от обжалваното решение). В тази връзка жалбоподателят подчертава, че в случай на конкурентно използване на система, различна от системата DSD, логото „Der Grüne Punkt“ би могло да се постави или не върху опаковките съобразно системата, която се използва. Впрочем този метод бил използван във винарския сектор, където единствено бутилките, продавани в обектите за търговия на дребно, които не се връщат в магазина, са етикетирани с марката на DSD, също в строителния и информационния сектор, където стоките се продават в опаковки с марката на DSD в случай на доставки в обектите за търговия на дребно, а в случай на доставки в специализирани магазини или на клиенти професионалисти не носят тази марка, както и в хранителния сектор, където големите опаковки, консервите и кашоните не носят етикет с марката, когато се доставят за промишлеността, ресторантите и столовите, но имат такъв, когато се доставят в обектите за търговия на дребно. Производителите и разпространителите на опаковки следователно можело да направят така, че опаковките с логото „Der Grüne Punkt“ да се оставят само в съоръженията на системата DSD, а опаковките, които не носят това лого, да се оставят на местата, където конкурентна система осигурява обезвреждането.

94 Комисията, Landbell и BellandVision изтъкват, че селективното маркиране не е икономически изгодно за производителите и разпространителите на опаковки. VfW напомня също така, че DSD изисква от клиентите си да заплащат вноски за всички опаковки с марката „Der Grüne Punkt“, при това независимо от факта дали опаковките се обезвреждат ефективно от системата DSD.

ii) По липсата на елиминиране на конкуренцията при липса на принудителна лицензия за марката „Der Grüne Punkt“

95 На второ място, жалбоподателят критикува обжалваното решение за това, че в него е посочено (съображение 115), че режимът на плащане на вноски

затруднява навлизането на пазара на конкурентите на системата DSD, което не е достатъчно, за да се установи елиминиране на конкуренцията, изисквано в Решение по дело Magill, посочено по-горе (точка 56 и Решение по дело Bronner, посочено по-горе, точка 41). Всъщност поради изискванията на наредбата индивидуалните системи можели по принцип да конкурират системата DSD само за опаковки, доставени в малки занаятчийски предприятия, в търговски и промишлени предприятия. Върху този малък пазарен сегмент съществували около 40 индивидуални системи, които не използвали марката „Der Grüne Punkt“, а количествата, предоставени на такива системи се увеличили с повече от 60 % между 1997 г. и 2000 г. Редица големи дистрибуторски вериги също така преминали към система, различна от системата DSD, което следователно било възможно без трудности и без DSD да е длъжно да предоставя принудителна лицензия. Поради тази причина не можело да става въпрос за създаване на трудности пред навлизането на пазара.

- 96 Комисията оспорва представените от жалбоподателя данни, които се обяснявали с реформата от 1998 г., както и с факта, че първоначално имало много малко опаковки, попадащи в индивидуални системи.

iii) По различните видове обосновка на поведението на DSD

- 97 На трето място жалбоподателят поддържа, че спорните разпоредби на договора за използване на логото са необходими, за да се гарантира изпълнението на целите на наредбата, за да се защитят различните функции на марката „Der Grüne Punkt“, която не може да бъде предмет на принудителна лицензия във всяка хипотеза, и за да се позволи доброто функциониране на системата DSD.

— По необходимостта да се гарантират целите на наредбата

- 98 Жалбоподателят посочва съдържанието на задължението за прозрачност, свързано с принципа за отговорност за стоката, установено в наредбата за

опаковките и чийто предмет според становището на германските власти е „в условията на прозрачност да се установи за потребителите и властите коя опаковка трябва да се върне обратно в магазина или в пряка близост до него и за коя опаковка няма такова задължение“ (отговор на въпрос № 2.а). Така в случай на прибягване до колективна система задължението за прозрачност се проявявало под формата на задължение за поставяне на етикети, определено в точка 4, алинея 2 от приложение I към § 6 от наредбата, по смисъла на който „производителите и разпространителите трябва да укажат участието [на опаковка в колективна система] чрез поставяне на етикети или чрез други подходящи мерки“, докато в случай на използване на индивидуална система то се проявявало под формата на задължението за обозначаване, определено в § 6, алинея 1, трето изречение от наредбата, според който „разпространителят трябва да обозначи на крайния потребител възможността за връщане на [опаковката] чрез ясно различими и четливи надписи“. Това задължение за прозрачност щяло да позволи да се установи дали за дадена опаковка производителят или разпространителят, който е отговорен за нея, изпълнява задълженията си чрез индивидуална система или чрез колективна система. Това щяло да позволи също така на потребителя да разбере в коя система трябва да занесе опаковката. Следователно опаковка, участваща в системата DSD, трябвало да бъде приета обратно и оползотворена от тази система. Опаковката не можела да попада в две системи.

- 99 По-нататък жалбоподателят посочва, че член 3 от обжалваното решение нарушава това задължение за прозрачност, защото занапред щяло да бъде възможно опаковки, участващи в конкурентни системи, да носят марката „Der Grüne Punkt“, която идентифицира системата DSD. Ако обаче всички опаковки носят тази марка, то потребителят не би могъл да знае кои трябва да бъдат занесени в мястото на продажба, защото спадат към индивидуална система, и кои трябва да бъдат оставени в близост до жилището, защото спадат към колективна система. В тази връзка жалбоподателят отбелязва, че е невъзможно да се определи със сигурност ex-ante дали конкретна опаковка ще бъде ефективно обезвредена от системата DSD или от друга система и че също така е невъзможно да се определи дори ex-post, че даден потребител ефективно е обезвредил опаковка посредством системата DSD (съображение 134 от обжалваното решение). Именно за това било уточнено в наредбата, че потребителят трябва да бъде информиран чрез ясен етикет, за да знае дали конкретната опаковка участва в системата DSD и следователно дали трябва да бъде занесена там.

100 Освен това жалбоподателят поддържа, че задължението за обратно приемане и оползотворяване на индивидуална система не се прилага спрямо опаковки, участващи в колективна система (вж. писмо на Министерството на околната среда на провинция Bade-Wurtemberg от 27 ноември 2001 г., стр. 7). Всъщност според наредбата такива опаковки били „освободени“ от това задължение, защото са предоставени на системата DSD с логото „Der Grüne Punkt“. Следователно тези опаковки не можело да бъдат върнати обратно чрез индивидуална система. Наредбата имала за цел да избегне „битка за отпадъците“, в която конкурентни системи събирали независимо какви количества опаковки, за да могат да достигнат коефициентите си на оползотворяване. Лоялна и организирана конкуренция предполагала по-скоро различните системи да приемат обратно и да оползотворяват само опаковки, за които са поели отговорността за обезвреждане на стоката (в случай на индивидуални системи) или им се делегира тази отговорност (в случай на колективни системи).

101 Освен това жалбоподателят изтъква, че обжалваното решение тълкува неправилно становището на германските власти, като приема, че потребителят може свободно да реши дали опаковките се оползотворяват чрез системата DSD или чрез друга система, когато производителят или разпространителят на опаковки реши да прибегне до системата DSD съвместно с друга колективна система или с индивидуална система (съображения 138, 141 и 145 от обжалваното решение). В отговор на въпрос на Комисията германските власти посочили само че в случай на прибегване до индивидуална и колективна система потребителят е свободен да избере дали да остави опаковката в магазина или да я върне там, или да я остави за обезвреждане в близост до жилището си, тъй като „наредбата за опаковките не съдържа точни указания, които задължават крайния потребител да я върне“ (отговор на въпрос 1.б.aa). Понятието за обезвреждане в близост до жилището обаче се отнасяло само до обезвреждане чрез публичните организации за обезвреждане на отпадъците, т.нар. „сив контейнер за отпадъци“, а не до обезвреждане чрез системата DSD, която също се намира в близост до жилището, т.нар. „жълт контейнер за отпадъци“. Следователно потребителят не бил свободен да избере използваната система на обезвреждане.

102 Комисията изтъква, че жалбоподателят преувеличава значението на маркирането, доколкото задължението за обратно приемане и оползотворяване се

прилага спрямо количества опаковки, а не спрямо определени опаковки. Още повече че според Landbell и BellandVision наредбата не налага марката на DSD да бъде поставена върху опаковките.

— По обосновките, свързани с правото на марките

103 На първо място жалбоподателят изтъква, че в обжалваното решение Комисията отрича отличителната функция, наричана също функция за произхода, на марката „Der Grüne Punkt“, чиято цел била да се отграничат опаковките, предоставени на системата DSD, от тези, които попадат в друга колективна или индивидуална конкурентна система, като се позволи марката да се постави върху опаковки, предназначени да бъдат обезвредени от системата, различна от системата DSD. Но такова засягане на отличителната функция на марката „Der Grüne Punkt“ по принцип противоречало на германското, общностното и международното право на марките.

104 Що се отнася до германското право, жалбоподателят посочва, че марката „Der Grüne Punkt“ е регистрирана в Германия като колективна марка и следователно позволява да се „разграничат стоките или услугите на предприятия на притежателя на колективната марка от тези на други предприятия във връзка с търговския или географския произход, вида, качеството и други характерни особености“ (§ 97, алинея 1 от Markengesetz [Закон за марките] от 25 октомври 1994 г.). Следователно принудителната лицензия за марката „Der Grüne Punkt“ щяла да лиши марката от отличителния ѝ характер и рискувала да доведе до заличаването ѝ.

105 Що се отнася до общностното право, жалбоподателят подчертава, че специфичната цел на марката „Der Grüne Punkt“, а именно да гарантира на крайния ползвател идентичността на произхода на стоката с тази марка (Решение на Съда от 10 октомври 1978 г. по дело Centrafarm, 3/78, Recueil,

стр. 1823, точки 11—14) и да защити притежателя ѝ от вероятност от объркване (вж. Решение на Съда от 30 ноември 1993 г. по дело *Deutsche Renault*, C-317/91, *Recueil*, стр. I-6227, точка 30 и цитираната съдебна практика), вече не би могло да се изпълни, в случай че някои опаковки, участващи в системата DSD, и други, попадащи в конкурентна система, носят марката „Der Grüne Punkt“, без да могат да се отличат, така че конкурентът на DSD би могъл да се възползва от известността на системата DSD.

106 Освен това жалбоподателят подчертава, че незаконосъобразността на принципа за принудителните лицензии на марките е утвърден в член 5 А от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост от 20 март 1883 г. [обн. ДВ бр. 75 от 24 септември 1965 г.], последно ревизирана в Стокхолм на 14 юли 1967 г. и изменена на 28 септември 1979 г. (Сборник договори на Обединените нации, том 828, № 11847, стр. 108), ратифицирана от всички държави-членки, и в член 21 от Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуална собственост от 15 април 1994 г. (приложение 1 С към Споразумението за създаване на Световната търговска организация), ратифицирано от всички държави-членки и одобрено от Европейската общност с Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) (ОВ L 336, стр. 1, 214; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3), които не предвиждат принудителни лицензии за марките.

107 Комисията отбелязва, че обжалваното решение засяга само режима на плащане на вноски, прилаган от DSD, а не предполагаемите последици от решението върху дейността му като притежател на марката „Der Grüne Punkt“. В тази връзка единствената последица от решението била да се избегне възможността предприятията, които използват системата DSD, да заплащат двойна вноска, когато използват друга система. *Landbell* и *BellandVision* също подчертават, че обжалваното решение засяга само правните отношения между DSD и съдоговорителите му в рамките на договора за използване на логото, а не предоставя на трети страни, които не са съдоговорители, правото да използват марката „Der Grüne Punkt“.

108 На второ място жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение не признава отличителната функция на марката „Der Grüne Punkt“, която позволява да се въздейства върху поведението на потребителя в областта на

обезвреждане на отпадъците по начин, който е от съществено значение за функционирането на системата му. Всъщност ако потребителят не върне опаковката с логото „Der Grüne Punkt“ в системата DSD, жалбоподателят рискува да не достигне предвидените в наредбата коефициенти на оползотворяване и да загуби разрешителното си. Освен това ако потребителят върне в системата DSD опаковка, върху която не е поставено логото „Der Grüne Punkt“, жалбоподателят остава длъжен да оползотвори тази опаковка дори ако изискваните коефициенти вече са достигнати (вж. точка 1, параграф 5, първо изречение от приложение I към § 6 от наредбата).

- 109 В този контекст жалбоподателят критикува твърдението в съображения 138, 139 и 145 от обжалваното решение, според което основаната функция на логото „Der Grüne Punkt“ била изпълнена, щом то обръща внимание на потребителя, че има възможност да обезвреди опаковката чрез DSD, тъй като това твърдение почива на изваден от контекста цитат от Решение по дело Kammergericht Berlin от 1994 г. (бележка 22 от обжалваното решение). Всъщност цитираният в решението пасаж се свеждал до констатацията, че марката „Der Grüne Punkt“ не съдържа твърдение, че опаковката може да бъде рециклирана. В друг пасаж от решението Kammergericht обаче признавал функцията на призив на марката „Der Grüne Punkt“, като отсъжда, че на вторичните опаковки тази марка е изобразена вероятно поради висши екологични мотиви, въпреки че в определен смисъл е налице измама по отношение на потребителя.
- 110 Освен това жалбоподателят оспорва също съдържащото се в обжалваното решение твърдение, според което потребителят може свободно да реши дали да оползотвори въпросната опаковка чрез системата DSD или чрез конкурентна индивидуална или колективна система (съображение 145 от обжалваното решение), предвид това че е от основно значение потребителят да може да разбере чрез марката „Der Grüne Punkt“, че въпросната опаковка принадлежи към системата DSD, а не към друга система. В тази връзка жалбоподателят поддържа, че отличителната функция на марката му е потвърдена от проучванията на общественото мнение, проведени при подготовката на писмената реплика. Така 60,8 % от интервюираните потребители възприемали марката „Der Grüne Punkt“ като „обозначение за съвсем специфична организация, която е отговорна за обезвреждането и оползотворяването на такива опаковки“, а 27,9 % от тези потребители

конкретно посочвали системата DSD (вж. резултатите от проучването, проведено от института Infratest Burke, доклад от август 2001 г., приложение 85 към писмената реплика), което доказвало съществуващата връзка между марката и системата DSD в съзнанието на потребителите. Според друго проучване на общественото мнение, проведено от същия институт, само 3,3 % от интервюираните потребители посочвали, че марката предава информацията, приписвана ѝ от обжалваното решение, а именно обозначение за една от възможностите за обезвреждане (вж. резултатите от проучването, проведено от института Infratest Burke, доклад от август 2001 г., приложение 86 към писмената реплика).

- 111 На последно място жалбоподателят изтъква, че с поставяне на марката „Der Grüne Punkt“ върху опаковка, която участва в конкурентна система, се накърнява отличителната функция на тази марка, тъй като потребителите са измамани във всички хипотези, посочени в обжалваното решение. Всъщност според жалбоподателя дори в случай на прибягване до няколко системи потребителят трябва да може винаги да определи за всяка опаковка системата, която трябва да използва, независимо дали става въпрос за системата DSD — посредством марката „Der Grüne Punkt“, за друга колективна система — чрез средство съобразно точка 4, параграф 2 от приложение I към § 6 от наредбата, или става въпрос за индивидуална система — чрез средство съобразно § 6, алинея 1 от наредбата. Така в случай на конкурентно използване на индивидуална система и на системата DSD близо 48,4 % от интервюираните потребители в рамките на посоченото по-горе проучване на общественото мнение нямало да разберат противоречивата информация, представена, от една страна, чрез обозначението за обратно приемане в съответствие с § 6, алинея 1 от наредбата и от друга страна, чрез обозначението, предадено посредством логото „Der Grüne Punkt“, за обратно приемане в близост до жилището чрез системата DSD.
- 112 По-общо жалбоподателят изтъква, че обжалваното решение достига до положение, при което почти всички опаковки в Германия носят логото „Der Grüne Punkt“. Така участие в системата DSD в размер на 1 % от търгуваните опаковки можело да позволи на ползвател на логото да използва безвъзмездно тази марка за останалите 99 %. Следователно системата DSD рискувала за кратко време да обработва опаковки, внесени по погрешка в неговата система, за които DSD нямало да събира вноски. Освен това и почти едновременно, предвид ограничението на значението на марката „Der Grüne Punkt“ просто до възможност за обезвреждане, резултатите от събирането чрез системата DSD щели да спаднат и тя рискувала да не достигне законоустановените коефициенти на оползотворяване.

113 Освен това жалбоподателят изтъква, че марката „Der Grüne Punkt“ изпълнява също и контролна функция, която позволява да се предотвратят и преследват извършените злоупотреби от потребителите и разпространителите на опаковки, които използват системата DSD, без да заплащат вноската, посредством извършвани в магазините проверки, проверки по сортиране и проверки от властите. В тази връзка обжалваното решение щяло да затрудни ефективната защита срещу проблема с възползващите се от системата, който едва не довел DSD до несъстоятелност през 1993 г.

114 Комисията, подкрепяна от встъпилите страни, напомня, че при липса на измама или объркване функцията за произход на марка, която служи да се разграничи или индивидуализира произходът на дадена стока или услуга, не е засегната. В конкретния случай обаче възприемането на марката „Der Grüne Punkt“ от крайния потребител, който купува стоки за потребление и прибегва до различни системи, за да обезвреди техните опаковки, се свеждало до означението, че системата на жалбоподателя може да осигури обезвреждането на опаковката. Още повече че марката „Der Grüne Punkt“ не играела определяща роля при събирането на опаковките предвид факта, че жълтите контейнери за отпадъци и контейнерите за стъкло и хартия, използвани от системата DSD, далеч не са обозначени с тази марка във всички зони за събиране. Впрочем поради тази причина потребителите нямало да асоциират кофите за събиране на отпадъци с логото, а със съответния вид материал.

— По доброто функциониране на системата DSD

115 След като първоначално изтъква, че свързаните с вноската спорни разпоредби са съразмерни на предоставените услуги, доколкото договореното, за да се разреши използването на марката „Der Grüne Punkt“ и за достъп до системата DSD, възнаграждение представлява единственото практическо разрешение поради невъзможност да се определи точно броят на опаковките, които на практика са внесени в системата DSD, в етапа на писмената реплика жалбоподателят изтъква, че дължимата вноската въз основа на спорните

разпоредби важи само за опаковките, за които се използва системата DSD. Така предоставената от DSD лицензия въз основа на договора за използване на логото се отнасяла само за опаковките, които участват в системата DSD, а не за попадащите в друга колективна или индивидуална система. Едно такова ограничаване на лицензията до опаковките с логото „Der Grüne Punkt“ съответствало на наредбата, която изисквала поставяне на ясни етикети върху опаковките, участващи в колективна система, за да се обозначи, че съответният производител или разпространител е „освободен“ от задължението за обратно приемане и за оползотворяване на тези опаковки, които отсега нататък са отговорност на DSD (определение на Verwaltungsgerichtshof Kassel (Върховен административен съд Kassel, Германия) от 20 август 1999 г.). Една такава система обаче не можела да функционира, ако опаковките, за които не се използва системата DSD, носят същото логото, което идентифицира тази система. Следователно никоя разпоредба от договора за използване на логото не позволявала или не задължавала ползвателя на логото да поставя марката „Der Grüne Punkt“ върху опаковки, за които не се използва системата DSD, както и не съществувало неравновесие между престацията на DSD (обратното приемане и оползотворяването на опаковките) и исканата в замяна на това вноска.

- 116 Що се отнася до направената от Комисията препратка към решението на Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) от 15 март 2001 г. по дело ВăКо, жалбоподателят посочва, че в това решение Bundesgerichtshof не е отсъдил, че договорните разпоредби относно вноската са неадекватни. Напротив, той установил, че жалбоподателят не може да изисква цялата вноска въз основа на член 4, алинея 1 и на член 5, алинея 1 от договора за използване на логото за опаковки, които не попадат в неговата законова компетентност, а именно опаковките от промишлеността и големите предприятия. Всъщност в тази хипотеза, която не е посочена в обжалваното решение (бележка 14 от обжалваното решение), жалбоподателят не е предоставил услугата, свързана с поемане на задълженията, която е била поискана. По настоящото дело обаче въпросните опаковки носели марката „Der Grüne Punkt“ и безспорно попадали в компетентността на DSD, което означава, че те са били оставени на частните крайни потребители, на които DSD предоставяло услугата, свързана с поемане на задълженията за обработка и оползотворяване на опаковките, дори когато потребителите по погрешка носели опаковката в обществена система за обезвреждане на отпадъците или на конкурентна система за събиране и оползотворяване на опаковките.

- 117 Комисията подчертава, че в случай на прибягване до системата DSD и до друга колективна или индивидуална система, би се нарушил баланса в отношението между извършената от DSD престация и поисканата за това вноски, ако се взема предвид само поставянето върху опаковката на логото „Der Grüne Punkt“, защото такава система не би държала сметка за това дали услугата действително е била предоставена на присъединилите се предприятия.
- 118 Освен това Комисията отбелязва, че представените от жалбоподателя в писмената реплика доводи, според които вноската се прилагала единствено спрямо опаковките, обработвани от неговата система, противоречи на предишната му практика. В тази връзка Комисията посочва, от една страна, решение по дело BăKo (точка 116 по-горе), в което Bundesgerichtshof е отсъдил, че противно на твърдяното от DSD, предприятие не може да задържа никакво вземане срещу един от клиентите си, що се отнася до опаковките с марката „Der Grüne Punkt“, които са доставени на професионалните купувачи. От друга страна, Комисията посочва дело Hetzel, в което DSD се позовава на договора за използване на логото, за да се противопостави на искането на един от клиентите си да му бъде възстановена частта от вноската, съответстваща на опаковките, за които DSD не е било в състояние да осигури услугата, свързана с поемане на задължението за обезвреждане (решение на Oberlandesgericht Düsseldorf (Върховен областен съд Дюселдорф, Германия) от 11 август 1998 г., което е предмет на обжалване пред Bundesgerichtshof).

в) Съображения на Първоинстанционния съд

и) Относно установената в обжалваното решение злоупотреба

- 119 Според обжалваното решение поведението на DSD, което изисква плащане на вноски за всички опаковки, търгувани в Германия с логото „Der Grüne Punkt“, дори когато се представят доказателства за това, че относно количество опаковки, за които производителят или разпространителят не прибягва до

системата DSD, задълженията за обратно приемане и оползотворяване, предвидени в наредбата, са изпълнени чрез друга колективна или индивидуална система, е злоупотреба с господстващо положение (вж. точка 58 по-горе). Според обжалваното решение последиците от тази злоупотреба са в две посоки и се състоят едновременно в злоупотреба с господстващо положение спрямо клиентите на DSD поради липсата на съразмерност между изискваното възнаграждение и осъществената услуга и в бариера за навлизане на пазара на конкуренти, които предлагат алтернативни на системата DSD решения, предвид разходите, свързани със съвместното използване на система, различна от системата DSD (вж. точка 50 по-горе).

120 В тази връзка следва да се напомни, че понятието за злоупотреба с господстващо положение е обективно понятие, визиращо поведението на предприятие с господстващо положение, което може да повлияе върху структурата на пазара, където именно поради присъствието на въпросното предприятие степента на конкуренция е вече отслабена, и което чрез различни средства от тези, управляващи нормалната конкуренция на стоките или услугите въз основа на престациите на икономическите оператори, води до създаване на пречки за поддържането на степента или за развитието на все още съществуващата на пазара конкуренция (Решение на Съда от 13 февруари 1979 г. по дело Hoffmann-La Roche/Комисия, 85/76, Recueil, стр. 461, точка 91).

121 По-специално от член 82, параграф 2, буква а) ЕО следва, че една такава злоупотреба може да се състои именно в пряко или косвено налагане на цени или на други несправедливи условия на търговия. Така налице е злоупотреба с господстващо положение, когато предприятие с господстващо положение изисква за услугите си вноски, които са несъразмерни по отношение на икономическата стойност на предоставената услуга (Решение на Съда от 13 ноември 1975 г. по дело General Motors/Комисия, 26/75, Recueil, стр. 1367, Решение от 14 февруари 1978 г. по дело United Brands/Комисия, 27/76, Recueil, стр. 207, точки 235—268 и Решение от 11 ноември 1986 г. по дело British Leyland/Комисия, 226/84, Recueil, стр. 3263, точки 27—30).

122 По същия начин чрез злоупотребата предприятие с господстващо положение може да възпрепятства навлизането на пазара на конкуренти, като обвързва фактически или юридически към своите услуги лицата, на които ги предлага, и им пречи да се снабдяват от конкурентни доставчици (вж. в този смисъл Решение по дело Hoffmann-La Roche/Комисия, посочено по-горе, точка 90).

ii) По претендираната от жалбоподателя изключителност

123 В този контекст основният довод, изтъкнат от жалбоподателя в жалбата му, е, че конкуренцията между системите може да се осъществи само предвид факта, от една страна, че съответният потребител или разпространител прехвърля на DSD опаковките, за които желае да бъде освободен от задължението за обратно приемане и за оползотворяване, наложено от наредбата, а от друга страна, че крайният потребител трябва да може ясно да идентифицира опаковките, които може да върне на системата DSD, и тези, които може да върне на друга колективна или индивидуална система (вж. точка 115 по-горе).

124 Така марката „Der Grüne Punkt“ позволявала едновременно да се идентифицира кои са опаковките, прехвърлени на DSD, и следователно освободени от задълженията на производителя и на разпространителя за обратно приемане и за оползотворяване, както и да обърне внимание на потребителя какво трябва да прави с тях, което щяло да позволи да се гарантира изпълнението на предоставената на DSD задача от този производител или разпространител на опаковки. Следователно единствено опаковките, за които се използва системата DSD, трябвало да бъдат маркирани с логото „Der Grüne Punkt“, съответстващо на тази система, тъй като става въпрос за опаковки, за които жалбоподателят освобождава по силата на закона и договора съответния производител или разпространител от задължението му за обратно приемане

и за оползотворяване съгласно наредбата. Освен това фактът, че въпросната опаковка има само едно означение относно системата за обратно приемане и оползотворяване, която трябва да се използва, позволявал да се влияе върху поведението на крайния потребител, който по този начин нямало да се обърка от други означения, които го приканват да занесе същата опаковка в друга система.

125 Въз основа на тези доводи жалбоподателят изтъква, че режимът му на плащане на вноски не представлява злоупотреба с господстващо положение предвид член 82 ЕО, като се има предвид, че режимът ограничава дължимото в замяна на престацията за обратно приемане и за оползотворяване посредством системата DSD възнаграждение само до опаковките с логото „Der Grüne Punkt“, за които производителят или разпространителят на опаковки е поискал да бъде освободен от задълженията си въз основа на наредбата. Това означавало например, че ако производител или разпространител на опаковки реши да търгува в Германия със 100 опаковки и да възложи обратното приемане и оползотворяването на половината от тези опаковки на DSD, той трябвало да постави логото „Der Grüne Punkt“ върху 50 опаковки, за да укаже на потребителя, че тези 50 опаковки са предназначени да бъдат върнати обратно и възстановени чрез DSD, на което той е поверил отговорността за обработка на тези опаковки. Ако този производител или разпространител реши да постави логото върху 100 опаковки, с които търгува, тогава той трябвало да заплати изчислена на тази основа вноска, при това дори ако на практика само 50 опаковки се намират в системата DSD, тъй като DSD било потенциално задължено да приеме обратно и да оползотвори 100-те опаковки с логото „Der Grüne Punkt“, които са му възложени в изпълнение на наредбата. По този начин размерът на вноската, платена по силата на договора за използване на логото, зависел от броя на опаковките с логото „Der Grüne Punkt“.

126 Въпреки това жалбоподателят не оспорва факта, че производителят или разпространителят на опаковки може да съвмести системата DSD с друга колективна или индивидуална система именно за да избегне заплащането на услуга, която на практика не е била осигурена от системата DSD (вж. точка 46 по-горе). Все пак в една такава хипотеза жалбоподателят подчертава, че производителят или разпространителят трябвало да е в състояние, преди да достави стоката на крайния потребител, да разграничи опаковките, за които използва системата DSD, от тези, за които използва друга система. В рамките на същия пример това би означавало, че за другата половина от 100-те

опаковки, пуснати на пазара, производителят или разпространителят би трябвало чрез поставяне на етикети или по друг подходящ начин да заяви участието си в колективна система, различна от системата DSD, или в случай на прибягване до индивидуална система да се погрижи разпространителят да обърне внимание на крайния потребител за възможността за обратно приемане на опаковката в мястото на продажба. Във всеки случай жалбоподателят смята, че логото „Der Grüne Punkt“ не би могло да се постави върху 50-те опаковки, за които производителят не използва системата DSD.

127 По-нататък според доводите на жалбоподателя логото „Der Grüne Punkt“ било изключително и не можело да бъде използвано съвместно с друго означение, с което може да се идентифицира система, конкурентна на системата DSD. Опаковките, маркирани с логото „Der Grüne Punkt“, попадали изключително в неговата система и не можело да бъдат взети предвид от друга система.

128 В подкрепа на тези си доводи и за да оспори съдържанието на обжалваното решение, жалбоподателят излага както начина, по който се упражнява конкуренцията (вж. точка 93), която можела да се развива въз основа на изключително маркиране на опаковките според използваната система (вж. точка 95), така и наредбата (вж. точки 98—100), правото на марките (вж. точки 103—113) и присъщите за функциониране на системата DSD нужди (вж. точки 115 и 116), които налагали въпросното изключително маркиране в случай на използване на системата DSD.

iii) По условията и реда за функциониране на смесените системи

129 Изследването на доводите на жалбоподателя задължава Първоинстанционния съд да провери техните предпоставки. Важно е по-специално да се установи

дали, както твърди жалбоподателят, производителят или разпространителят на опаковки прехвърля на DSD определен брой опаковки, предназначени да бъдат с логото „Der Grüne Punkt“, и дали, както оспорва жалбоподателят, поверените на DSD опаковки могат да попаднат в същото време в системата за обратно приемане и за оползотворяване, различна от системата DSD.

130 По време на съдебното заседание страните са разпитани относно условията и реда за функциониране на смесените системи, за да може Първоинстанционният съд да разбере каква е ролята на опаковката като такава, и по-специално на опаковката с логото „Der Grüne Punkt“, при осъществяване на задълженията за обратно приемане и оползотворяване, наложени с тази наредба. Това противоречиво изложение позволява на Първоинстанционния съд да направи следните констатации.

131 Първо, необходимо е да се посочи, че коефициентите за оползотворяване, установени в приложение I към § 6 от наредбата за опаковките, са изчислени като процент от масата на пуснатия в търговския оборот материал, която действително е приета обратно и оползотворена, а не в зависимост от броя или вида на съответните опаковки, независимо дали носят лого, с което се идентифицира дадена колективна система. Така точка 1, параграф 1 от приложение I към § 6 от наредбата посочва, че производителите и разпространителите на опаковки трябва да изпълнят изискванията за оползотворяването на търгуваните опаковки и че същото се отнася и за операторите на колективни системи относно опаковките, заради които производителите или разпространителите участват в такива системи. В тази връзка в точка 1, параграф 2 от приложение I към § 6 от наредбата се уточнява, че съответните количества опаковки са определени „като процент от масата“, че става въпрос за търгувани от производителя или от разпространителя опаковки или за тези, заради които производителят или разпространителят участва в дадена колективна система. Освен това от 1 януари 2000 г. индивидуалните и колективните системи трябва да достигнат едни и същи коефициенти на оползотворяване по материя (съображение 19 от обжалваното решение).

132 Второ, от предходното следва, че разпределението на количествата опаковки между различните системи, за което е взето решение от производителя или от

разпространителя на опаковки, не се отнася до предварително определени количества от опаковки, а до маса от материал, която съответства на тези опаковки. На практика това означава, че когато производител на опаковки реши да възложи на DSD обратното приемане и оползотворяването на половината от пластмасовите опаковки, търгувани в Германия, на DSD е възложено да приеме обратно и да оползотвори количество материал, който съответства на половината от тези опаковки. За да се изпълнят коефициентите на оползотворяване, предвидени в наредбата, DSD трябва следователно да докаже на германските власти, че е оползотворило 60 % от пластмасовата маса, която му е била възложена от този производител (тъй като 60 % е коефициентът на оползотворяване, приложим към пластмасата). По същия начин, ако производителят може да докаже, че е прехвърлил върху DSD задължението си за обратно приемане и оползотворяване относно половината от търгуваното количество пластмаса, той ще трябва впрочем да докаже, че е приел обратно и оползотворил останалото количество материя, което съответства на другата половина, чрез друга индивидуална или колективна система.

133 Трето, считано от момента, в който изпълнението на предвидените в наредбата коефициенти на оползотворяване и разпределението на количествата опаковки между системите се извършват въз основа на масата от съответен материал, а не в зависимост от опаковките като такива, независимо дали имат логото „Der Grüne Punkt“, последното няма ролята и значението, които му приписва жалбоподателят. Така производител или разпространител на опаковки, който решава да възложи на DSD обратното приемане и оползотворяването на част от опаковките, търгувани в Германия, и да осигури обратното приемане и оползотворяването на другата част от тези опаковки или сам чрез индивидуална система, или като ги възложи на друга колективна система, трябва само да разпредели количествата материал между различните системи, без да се грижи за поведението на крайния потребител, противно на твърдяното от жалбоподателя.

134 В конкретния пример с верига ресторанти за бързо хранене, посочен в съдебното заседание, това означава, че когато крайният потребител купува сандвич, продаден в опаковка, предназначена да запази топлината, този потребител може свободно да реши дали да консумира стоката на място и да

върне опаковката в контейнери за отпадъци, поставени от веригата ресторанти за бързо хранене в рамките на нейната индивидуална система, или да отнесе стоката в къщи, за да върне впоследствие опаковката в съоръженията за събиране на DSD, разположени в близост до жилището му. Следователно тази опаковка може да бъде върната в двете системи за събиране и оползотворяване, предложени от веригата за бързо хранене, за да се изпълнят предвидените в наредбата задължения.

135 Противно на твърдяното от жалбоподателя (вж. точка 112), фактът, че въпросната опаковка евентуално носи логото „Der Grüne Punkt“, но може да бъде приета обратно и възстановена чрез друга система, не накърнява доброто функциониране на системата DSD предвид това, че важното в договорното отношение между жалбоподателя и производителя или разпространителя на опаковки е да се гарантира, че пуснатите на пазара количества материал, които трябва да се оползотворят, действително са приети обратно и оползотворени, за да се достигнат предвидените в наредбата коефициенти. Но както вече беше посочено по-горе, изпълнението на тези коефициенти за системата DSD не се основава върху това дали въпросната опаковка носи логото „Der Grüne Punkt“.

136 Така в хипотезата, в която верига ресторанти за бързо хранене пуска в търговския оборот 100 тона пластмаса за една година, като предвид резултатите от предходната година се знае, че 50 от тези 100 тона попадат в собствената ѝ индивидуална система, тя трябва да използва колективна система, за да докаже, че другите 50 тона пластмаса, пуснати на пазара, ще бъдат приети обратно и оползотворени в съответствие със задълженията съгласно наредбата. Ако поведението на клиентите на тази верига ресторанти за бързо хранене съответства на това разпределение на количествата, т.е. 50 тона пластмаса се приемат обратно посредством индивидуална система и другите 50 тона пластмаса се приемат обратно и оползотворяват посредством колективна система, коефициентите на оползотворяване на въпросните различни системи ще бъдат достигнати.

137 Ако въпреки това поведението на клиентите на тази верига не съответства на очакваното разпределение на количествата, тогава ще бъдат приложени

корективни механизми, за да се вземат предвид тези факти. Например, ако само 10 тона пластмаса попаднат в индивидуалната система, тогава веригата ресторанти за бързо хранене ще трябва да изкупи липсващите 40 тона пластмаса от системите, които имат излишък, по-специално поради това, че е трябвало да върнат обратно и оползотворят допълнителни 40 тона пластмаса. Освен това, ако 90 тона пластмаса попаднат в индивидуалната система, веригата ресторанти за бързо хранене ще може да иска намаляване на вноската, която е платила на съответната колективна система, ако докаже, че е върнала обратно и оползотворила 40 от 50-те тона, които са ѝ били поверени. Тези възможности за поправяне позволяват да се гарантира, че всяка система изпълнява предписаните в наредбата задължения, като се получава възнаграждение в зависимост от действително предоставената услуга.

138 Такива възможности за поправяне на количествата материя, договорно предоставени в зависимост от конкретните резултати от събирането и оползотворяването, съществуват също в хипотезата, в която производител или разпространител на опаковки решава да прибегне до две или повече колективни системи като системата DSD и системата Landbell. В допълнение на предходното следва между другото да се отбележи, че тези възможности за поправяне са конкретизирани в споразумение за компенсация, посочено в хода на съдебното заседание, което позволява на управляващите системите да разпределят количествата материя, оползотворени от предприятията за събиране, които използват, съобразно количествата материал, за които са отговорни въз основа на подписаните с производителите и разпространителите на опаковки договори.

139 Следователно от гореизложеното следва, че производителят или разпространителят на опаковки не прехвърля на DSD определен брой опаковки, предназначени да носят логото „Der Grüne Punkt“, а по-скоро количество материал, с което този производител или разпространител ще търгува в Германия, и чието обратно приемане и оползотворяване смята да възложи на системата DSD. Следователно за даден производител или разпространител на опаковки е възможно да използва смесени системи, за да се съобрази с определенията в наредбата коефициенти на оползотворяване.

iv) По критиките на жалбоподателя, свързани с представения в обжалваното решение анализ

140 Изложението на условията и реда, по които на практика функционират смесените системи, позволява да се прецени значението на критиките на жалбоподателя, свързани с представения в обжалваното решение анализ.

141 В началото следва да се напомни, че единствено свързаните с вноската разпоредби от договора за използване на логото са квалифицирани като злоупотреба с господстващо положение в обжалваното решение (а именно член 4, алинея 1 и член 5, алинея 1 от договора). Следователно обжалваното решение не критикува факта, че член 3, алинея 1 от договора налага на производителя или на разпространителя, който желае да използва системата DSD, да постави логото „Der Grüne Punkt“ върху всяка опаковка, обявена и предназначена за вътрешно потребление. Комисията обаче счита за злоупотреба с господстващо положение поведението на DSD, състоящо се в изискване да бъде плащана вноска за всички опаковки, търгувани в Германия с въпросното лого, когато е представено доказателство, че някои от тези опаковки са били приети обратно и оползотворени от друга колективна или индивидуална система.

— По липсата на необходимост от поставяне на логото „Der Grüne Punkt“ върху всички опаковки в случай на прибягване до смесена система поради възможността да се използва селективно маркиране в зависимост от използваната система

142 На първо място, що се отнася до довода на жалбоподателя, според който не било необходимо логото „Der Grüne Punkt“ да фигурира върху опаковката в

случай на прибягване до смесена система, предвид възможността да се поставя или не марката „Der Grüne Punkt“ върху опаковки в зависимост от системата, която се използва, от гореизложеното следва, че никоя разпоредба от договора не налага селективното маркиране на опаковките.

143 Още повече че както следва от изложеното в обжалваното решение (съображения 103—107 от обжалваното решение), селективното маркиране на опаковките в зависимост от използваната система би довело до значително надхвърляне на разходите за производителите и разпространителите, които биха желали да пуснат в търговския оборот еднообразна опаковка в Европа или пък да прибягнат до смесени системи поради необходимостта от намеса при конвейера за опаковане и необходимостта от контрол от момента на пускането на пазара до предаването на крайния потребител. Освен това подобни усилия рискуват да останат напразни, поради това че именно крайният потребител, а не производителят или разпространителят, решава къде ще е мястото на обратно приемане и оползотворяване на опаковката. Във всеки случай в доводите си жалбоподателят не оспорва, че селективното маркиране води до разубеждаване на потребителите и разпространителите на опаковки да използват системи, различни от системата DSD, което по-специално представлява един от резултатите от поведението на DSD, квалифицирано като злоупотреба с господстващо положение в обжалваното решение (съображения 114 и 115 от обжалваното решение).

144 Впрочем необходимо е да се отбележи, че примерите за селективно маркиране, посочени от жалбоподателя, не попадат в обхвата на обжалваното решение, доколкото засягат сектори, за които част от въпросните опаковки — тази, която е предназначена за клиенти професионалисти, е разположена извън обхвата на действие на жалбоподателя, който се занимава с опаковки, предназначени за крайния потребител.

145 Следователно е необходимо да се установи, че разрешението със селективното маркиране, препоръчано от жалбоподателя, не е наложено от наредбата и не позволява да се прекрати злоупотребата с господстващо положение, установена в обжалваното решение.

— По доводите за липса на елиминиране на конкуренцията

146 На второ място, що се отнася до доводите на жалбоподателя, според които конкуренцията не е елиминирана в резултат на спорното поведение на DSD, предвид това че отдадените на индивидуалните системи количества опаковки са нараснали с 60 % между 1997 г. и 2000 г. и че някои от клиентите на DSD са преминали от неговата система към друга колективна система (вж. точка 95 по-горе), следва да се отбележи, че тези данни не отчитат случая на смесените системи, при които се използва отчасти системата DSD и отчасти друга колективна или индивидуална система.

147 Още повече че посоченото от жалбоподателя увеличаване на количествата, отдадени на индивидуалните системи, не изглежда да е решаващо с оглед на съобщените от Комисията в писмената дуплика данни, доколкото много малко опаковки действително са поети от индивидуалните системи през 1997 г. и само 333 000 тона са били събрани от индивидуалните системи през 2000 г., което означава само 6 % от 5,5 милиона тона, събрани от системата DSD през тази година.

148 Във всеки случай тези данни не са достатъчни, за да поставят под въпрос преценката на Комисията в обжалваното решение относно злоупотребата с господстващо положение предвид член 82 ЕО при поведението на DSD, което се състои в изискване да бъде платена вноска за всички опаковки, търгувани в Германия с логото „Der Grüne Punkt“, когато е представено доказателство, че някои от тези опаковки са приети обратно и оползотворени от друга колективна или индивидуална система.

149 Следователно доводът за развитието на индивидуалните системи и за преминаването на някои клиенти от системата DSD към друга колективна система трябва да се отхвърли.

— По необходимостта да се гарантират целите на наредбата

150 На трето място, относно необходимостта да се гарантират целите на наредбата, като се позволи на жалбоподателя да наложи възложените на системата DSD опаковки да носят само логото „Der Grüne Punkt“ (вж. точки 98—100 по-горе), от изложението за условията и реда, по които на практика функционират смесените системи, следва, че изключителността не е наложена от наредбата в случай на прибягване до смесени системи. Освен това изследването на практическите ред и условия позволява да се установи, че логото няма влиянието, което му придава жалбоподателят, предвид това че коефициентите на оползотворяване, които трябва да се достигнат, за да се спазят задълженията за обратно приемане и оползотворяване, посочени в наредбата, се изчисляват в зависимост от събрания материал, а не в зависимост от поставената върху опаковките марка.

151 В тази връзка, що се отнася до определяне на ролята, която играе крайният потребител, важно е да се отбележи, че жалбоподателят признава, че е невъзможно да се определи със сигурност ех апте дали конкретна опаковка ще бъде действително обезвредена чрез системата DSD. Освен това жалбоподателят не може основателно да оспори, че на въпрос на Комисията, която иска да разбере дали е вярно, че „според наредбата за опаковките потребителят е свободен да избере дали да остави опаковката в магазина или да я върне в него, или пък да я предаде за обезвреждане в близост до жилището си“, германските власти са отговорили, че „наредбата не съдържа точни указания, които задължават крайния потребител да върне опаковката“ и че „следователно съдържащото се във въпроса на Комисията предположение е правилно“ (вж. становището на германските власти, отговор на въпрос 1.б.аа, възпроизведен в обжалваното решение, съображение 20, бележка под линия 8). По тази точка жалбоподателят не може да твърди, че понятието „обезвреждане в близост до жилището“ има предвид обезвреждането чрез обществена система за обезвреждане на отпадъците, а не прибягване до колективна система, тъй като от заглавието на поставения от Комисията въпрос № 1, който се отнася до начините за спазване на коефициентите на оползотворя-

ване, предвидени в наредбата, както и от съдържанието на становището на германските власти в отговор на въпрос № 1, буква а), което уточнява, че събирането в близост до крайния потребител се извършва чрез колективна система, ясно следва че това понятие препраща към колективна система по смисъла на § 6, алинея 3 от наредбата.

152 Следователно никой от представените от жалбоподателя доводи не позволява да се постави под въпрос обжалваното решение, доколкото в него е посочено, че наредбата дава свобода на крайния потребител да реши на коя система да върне опаковката в случай на смесена система (съображения 138, 141 и 145 от обжалваното решение).

153 Освен това, що се отнася до възможността да се укаже на потребителя, че дадена опаковка може да бъде приета обратно и оползотворена чрез няколко системи, от обжалваното решение следва (съображения 141 и 145 от обжалваното решение), че различните форми на реклама, предвидени в наредбата, а именно поставянето на етикети или всяко друго подходящо за колективните системи средство (точка 4, параграф 2 от приложение I към § 6 от наредбата) и обозначаването на възможността за връщане на опаковката в мястото на продажба за индивидуалните системи (§ 6, алинея 1, трето изречение от наредбата), дават възможност на крайния потребител да се информира за представените различни възможности за връщане на въпросната опаковка, без да потвърждават доводите на жалбоподателя, според които поставянето на логото „Der Grüne Punkt“ върху опаковка щяло да доведе до възпрепятстване на обратното приемане и оползотворяване от система, различна от системата DSD.

154 В тази връзка е необходимо да се напомни, че наредбата не уточнява, че логото „Der Grüne Punkt“ не може да се поставя върху опаковките, събирани в рамките на конкурентна колективна или индивидуална система, ако те спазват освен това наложените от наредбата условия за идентифициране на използваната система съвместно със системата DSD. Такива означения могат да бъдат кумулирани, като една и съща опаковка може да принадлежи на няколко системи едновременно. В този смисъл Комисията тълкува правилно съдържанието на задължението за прозрачност, определено от германските власти в тяхното становище, според което следва ясно да се определи както в интерес

на потребителите, така и в интерес на властите кои са опаковките, които трябва да се върнат в местата на продажба или в непосредствена близост до тях и кои не са обхванати от това задължение (вж. становище на германските власти, отговор на въпрос 2.а, последно изречение; съображения 20, 141 и 142 от обжалваното решение).

- 155 Следователно доводите относно необходимостта да се гарантират целите на наредбата трябва да се отхвърлят.

— По обосновките, свързани с правото на марките

- 156 На четвърто място, що се отнася до доводите на жалбоподателя, свързани с правото на марките (вж. точки 103—113 по-горе), необходимо е да се отбележи, че фактът, че логото „Der Grüne Punkt“ и означението за „подходящо средство“, което обозначава друга колективна система по смисъла на точка 4, параграф 2 от приложение I към § 6 от наредбата, фигурират върху същата опаковка при съвместно използване на две колективни системи, и фактът, че върху една и съща опаковка се появяват логото „Der Grüne Punkt“ и означението на възможност за връщане в магазина при съвместно използване на системата DSD и на индивидуална система, не нарушават основната функция на марката на DSD (вж. в този смисъл Решение на Съда от 5 октомври 1988 г. по дело Volvo, 238/87, Recueil, стр. 6211, точка 9 и Решение по дело Magill, посочено по-горе, точки 49 и 50; Решение на Първоинстанционния съд от 16 декември 1999 г. по дело Micro Leader/Комисия, T-198/98, Recueil, стр. II-3989, точка 56). Всъщност, както е посочено в обжалваното решение, от решение на Kammergericht Berlin от 14 юни 1994 г. следва, че тази марка „само посочва за визираната услуга, че стоката, върху която е поставена може да бъде обезвредена посредством системата DSD“, без да предоставя указания за качеството на предложената услуга (съображение 145 от обжалваното решение). Освен това в случай на отреждане на част от опаковките на конкурент на DSD потребителят е свободен да реши дали да възстанови опаковката чрез системата DSD или чрез конкурентната система.

157 Така след като функцията на логото „Der Grüne Punkt“ е да идентифицира възможността за обезвреждане на въпросната опаковка чрез системата DSD и след като това лого може да бъде поставено съвместно с други знаци или други механизми, които позволяват да се идентифицира друга възможност за обезвреждане чрез индивидуална или конкурентна колективна система, не може да се твърди, че обжалваното решение представлява несъразмерно нарушение на правото на марките или във всеки случай засягане, необосновано от необходимостта да се избегне злоупотреба с господстващо положение по смисъла на член 82 ЕО.

158 В тази връзка отправената от жалбоподателя критика относно използването в обжалваното решение на решението на Kammergericht Berlin (вж. точка 109 по-горе) не е релевантна. Тази критика само отбелязва особения контекст на постановеното решение, при който Kammergericht Berlin отхвърля идеята, според която логото „Der Grüne Punkt“ можело да даде указания за качеството на услугата за обезвреждане на отпадъците, без да поставя под въпрос изводът, до който стига Комисията, а именно, че няколко указания, които информират потребителя как да постъпи спрямо различните системи за обратно приемане и оползотворяване, могат да се поставят върху същата опаковка. Така посоченият по-горе пример за веригата ресторанти за бързо хранене илюстрира конкретното значение на марката „Der Grüne Punkt“, когато тя е поставена върху опаковка, чието обратно приемане и оползотворяване принадлежат и на друга система.

159 Що се отнася до доводите, свързани с проучванията на общественото мнение, представени от жалбоподателя (вж. точка 110 по-горе), следва да се отбележи, че резултатите от тези проучвания не поставят под въпрос изложението в обжалваното решение извод. Всъщност логично е потребителите да идентифицират логото „Der Grüne Punkt“, поставено върху опаковката, като означение, че тя може да бъде върната в съоръженията за събиране на отпадъци, разположени в близост до жилището им. Въпреки това последното не позволява да се разкрият реакциите на тези потребители при наличието на опаковка, върху която са поставени няколко вида лого, които идентифицират

колективни системи. Комисията и встъпилите страни посочват обаче в тази връзка това, което беше потвърдено в съдебното заседание, а именно че съоръженията за събиране на отпадъци, използвани от тези системи, са обикновено същите и че през по-голямата част от времето потребителят поставя опаковките в тези съоръжения в зависимост от използвания материал, а не в зависимост от логото върху опаковката. Освен това, що се отнася до хипотезата на смесена система, която съвместява системата DSD и индивидуална система, указването, според което 48,4 % от потребителите няма да разберат противоречивите означения, които препращат към двете системи, не изглежда релевантно предвид факта, че те само указват свободния избор, предоставен на потребителя в случай на смесена система, и следователно не биха могли да създават противоречие, както това се илюстрира от разгледания по-горе пример за веригата ресторанти за бързо хранене.

160 Освен това е необходимо да се отбележи, че доводът, свързан с измамата на потребителите, към които е насочена стоката, посредством марката, не може да се приеме (вж. точка 111 по-горе), тъй като договърът за използване на логото засяга само ползвателите на въпросното лого, а именно производителите и разпространителите на опаковки, които прибягват до системата DSD, а не потребителите.

161 При това следва да се обърне внимание, че да се приеме претендираната от жалбоподателя изключителност не би имало друг резултат, освен да се възпрепятстват производителите и разпространителите на опаковки да прибягнат до смесена система и да легитимират възможността жалбоподателят да бъде възнаграден за услуга, за която заинтересованите лица са доказали, че на практика не е била извършена, тъй като е била възложена на друга колективна или индивидуална система според определените в член 1 от обжалваното решение ред и условия.

162 Следователно доводите, свързани с правото на марките, трябва да се отхвърлят, тъй като в случай на смесени системи не е налице засягане на самата функция на марката „Der Grüne Punkt“.

— По доброто функциониране на системата DSD

163 На последно място, що се отнася до доводите, свързани с необходимостта да се спазва доброто функциониране на системата DSD (вж. точки 115 и 116 по-горе), от гореизложеното следва, че в случай на смесени системи то не е поставено под съмнение. Във всеки случай присъщите за функционирането на системата DSD нужди не могат да оправдаят поведението на жалбоподателя, установено в решенията на Oberlandesgericht Düsseldorf по дело B&K и по дело Hertz, посочени от Комисията (вж. точка 116 и 118 по-горе), различните жалби до Комисията (съображения 3 и 6 от обжалваното решение) и първоначално представената от DSD теза в неговата жалба (вж. точка 115 по-горе), състоящо се в изискване да бъде плащана вноска за всички търгувани в Германия опаковки с логото „Der Grüne Punkt“, когато е доказано, че някои от опаковките са приети обратно и оползотворени в друга колективна или индивидуална система.

v) Извод

164 От гореизложеното следва, че в съответствие с посоченото в обжалваното решение нито наредбата за опаковките, нито правото на марките, нито присъщите за функционирането на системата DSD нужди дават право на жалбоподателя да изисква от предприятията, които използват неговата система, да плащат вноска за всички търгувани в Германия опаковки с логото „Der Grüne Punkt“, когато тези предприятия докажат, че за част или за всичките си опаковки не прибягват до системата DSD.

165 Следователно първото правно основание трябва да се отхвърли.

2. По второто правно основание, изведено от нарушение на член 3 от Регламент № 17 и от нарушение на принципа на пропорционалност

166 Жалбоподателят посочва, че според член 3 от Регламент № 17 Комисията може чрез решение да задължи предприятията да прекратят установеното нарушение. Решението, с което се прекратява нарушението, трябва да спазва принципа на пропорционалност и следователно може да разпорежи само това, което е подходящо и необходимо за прекратяване на нарушението и възстановяване на законността предвид нарушените правила (Решение на Първоинстанционния съд от 10 юли 1991 г. по дело ITR/Комисия, T-76/89, Recueil, стр. II-575, точка 80 и Решение от 8 юни 1995 г. по дело Langnese-Iglo/Комисия, T-7/93, Recueil, стр. II-1533, точка 209). В конкретния случай обаче мерките, наложени с членове 3, 4 и 5 от обжалваното решение не отговаряли на тези изисквания.

а) По селективното маркиране

167 По същество жалбоподателят твърди, че селективното маркиране на опаковките в зависимост от използваната система е по-подходящо от наложеното с обжалваното решение задължение.

168 Жалбоподателят отбелязва, че в обжалваното решение Комисията посочва, че за клиентите на DSD селективното поставяне на етикети върху еднообразна опаковка (със или без марката „Der Grüne Punkt“) било „икономически нереалистично в немалко случаи“ (съображение 103 от обжалваното решение). Следователно в случаите, когато селективното маркиране не би било икономически реалистично, не трябвало да се налага никаква принудителна лицензия. В такива случаи злоупотреба с господстващо положение била сама по себе си изключена и мерките, предвидени в член 3 и член 4, алинея 1 от обжалваното решение били несъразмерни.

- 169 Комисията подчертава, че обжалваното решение има предвид хипотези, в които всички опаковки са идентични, и че излага причините, поради които не е реалистично да се иска от производителите и разпространителите на опаковки да различават опаковките според използваната системата на обратно приемане и оползотворяване.
- 170 Първоинстанционният съд напомня, че на етапа на установяването на злоупотреба с господстващо положение обжалваното решение изследва доводите на DSD, според които производителите и разпространителите на опаковки, които използват неговата система, трябва да откажат да поставят логото „Der Grüne Punkt“ върху опаковки, които не принадлежат на системата DSD. Според обжалваното решение селективното маркиране на опаковките в зависимост от използваната система не е подходящо разрешение, което да позволи на производителите и разпространителите на опаковки на използват индивидуална система или друга колективна система съвместно със системата DSD. Всъщност Комисията смята, че това щяло да доведе до значително надхвърляне на разходите за производство и разпространение (съображения 104 и 105 от обжалваното решение), че е трудно, даже невъзможно да се контролира пътят на опаковка в търговския оборот (съображение 106 от обжалваното решение) и че потребителят е този, който решава кое е мястото на връщане в случай на прибавяне до индивидуална и до колективна система (съображение 107 от обжалваното решение).
- 171 В този контекст следва да се разбира цитираният от жалбоподателя откъс от обжалваното решение, по смисъла на който отказът да се постави логото „Der Grüne Punkt“ върху опаковки, които не принадлежат към системата DSD, „щял да е икономически нереалистичен в немалко случаи“ (съображение 103 от обжалваното решение).
- 172 От тази преценка обаче не може да се заключи, че наложените в членове 3—5 от обжалваното решение мерки не са съразмерни. Всъщност тези мерки само задължават DSD да не събира вноска за всички опаковки с логото „Der Grüne Punkt“, когато е доказано, че част от тези опаковки е била приета обратно и

оползотворена посредством друга система. Както следва обаче от изследването на реда и условията на функциониране на смесените системи, направено в рамките на първото правно основание (вж. точки 131—138 по-горе), конкуренцията между системите се извършва въз основа на количествата материал, който трябва да се оползотвори, а не в зависимост от предварително определени количества опаковки, които именно чрез селективното маркиране биха принадлежали изключително на някоя от системите, за които става въпрос. Още повече че въпросните мерки не засягат по несъразмерен начин интересите на DSD, тъй като то продължава да получава възнаграждение за услугата, която осигурява, а именно връщането и оползотворяването на количества материал, възложени му от присъединилите се към неговата система производители и разпространители на опаковки.

173 Следователно фактът, че теоретично е възможно да се постави селективно логото върху опаковките, не може да води до отмяна на посочените по-горе мерки, тъй като това разрешение е по-скъпо и трудно за изпълнение от производителите и разпространителите на опаковки, отколкото определените в членове 3—5 от обжалваното решение мерки, които целят единствено да ограничат възнаграждението за предлаганата от DSD услуга до действително извършената от системата му услуга.

174 При това да се приеме принципът на селективното маркиране, за Комисията би означавало да се позволи на DSD да продължи да злоупотребява с господстващото си положение, доколкото разходите, свързани с това разрешение, и практическите трудности по изпълнението му рискуват да разубедят клиентите на DSD да използват система за обратното приемане и оползотворяването в Германия на част (хипотеза № 1 и 2) или на всичките им опаковки (хипотеза № 3), различна от неговата.

175 Следователно необходимо е да се отхвърли първото оплакване.

б) По налагането на принудителна лицензия без ограничение във времето

- 176 Жалбоподателят подчертава, че член 3 и член 4, алинея 1 от обжалваното решение са несъразмерни, защото го задължават да предостави на трети страни лицензия за използването на марката „Der Grüne Punkt“ без ограничение във времето, при това дори в случаи на неучастие в системата DSD, когато единственото обосноваване, дадено по тази точка, почива на факта, че навлизането на пазара било много по-трудно поради спорните разпоредби от договора (вж. съображение 115 от обжалваното решение). Следователно принудителна лицензия можело да се предвиди само за периода, през който конкурентите навлизат на пазара.
- 177 Комисията подчертава, че потенциалните конкуренти на жалбоподателя щели отново да бъдат отстранени от пазара, ако техните клиенти продължават да дължат на DSD вноски за количествата, които са оттеглени от системата DSD.
- 178 Първоинстанционният съд напомня, че в рамките на преценката относно член 82 ЕО в обжалваното решение се приема, че поведението на DSD, което изисква плащане на вноски за всички търгувани в Германия опаковки с логото „Der Grüne Punkt“, е квалифицирано като злоупотреба с господстващо положение и бариера за навлизане на пазара (съображения 110—135 и член 1 от обжалваното решение). Според решението не може да се изисква вноска, когато производителите и разпространителите на опаковки, които прибягват до системата DSD само за една част от търгуваните в Германия опаковки, докажат, че посредством конкурентни колективни или индивидуални системи са изпълнили наложените в наредбата задължения за обратно приемане и оползотворяване (хипотези № 1 и 2). Също така вноска не може да се изисква, когато производителите и разпространителите на опаковки, които не са прибягнали до системата DSD в Германия, но пускат на пазара в тази държава стандартизирана опаковка, която пускат на пазара и в друга държава-членка и заради която се присъединяват към система за обратно приемане, използваща логото „Der Grüne Punkt“, докажат, че посредством конкурентни колективни

или индивидуални системи са изпълнили наложените в наредбата задължения (хипотеза № 3).

179 Именно за да се прекрати това нарушение по член 82 ЕО, Комисията налага на DSD да спазва задълженията, определени в член 3 и член 4, алинея 1 от обжалваното решение.

180 Тези задължения не са насочени към трети страни, а към производителите или разпространителите на опаковки, които са или съдоговорители на DSD в рамките на договора за използване на логото (случаите на член 3, който има предвид хипотези № 1 и № 2), или притежатели на лицензия за използването на марката „Der Grüne Punkt“ в друга държава-членка в рамките на система за връщане и оползотворяване, използваща логото, което съответства на тази марка (случаите на член 4, алинея 1, който има предвид хипотеза № 3).

181 Освен това тези задължения нямат за предмет да наложат на DSD лицензия без ограничение във времето за използването на марката „Der Grüne Punkt“, а само задължават DSD да не събира вноска за всички опаковки с логото „Der Grüne Punkt“, когато е доказано, че всички или само част от тези опаковки са били приети обратно и оползотворени посредством друга система.

182 Следователно докато ползвателите на логото „Der Grüne Punkt“ могат да докажат, че количествата опаковки, за които не използват системата DSD, на практика са били приети обратно и оползотворени чрез една или няколко други използвани от тях колективни или индивидуални системи, жалбоподателят не може да твърди, че е несъразмерно от него да искат да не бъде възнаграден за услуга, която не е извършил.

183 Поради това е необходимо да се отхвърли второто оплакване.

в) По задължението за предварителна престация

184 Жалбоподателят отбелязва, че от член 3, първо изречение, член 4, алинея 1 и член 5, алинеи 2 и 3 от обжалваното решение следва, че ползвателите на логото могат свободно да откажат да платят вноската за използването на марката „Der Grüne Punkt“, като потвърдят, че имат намерение повече да не прибегват до системата DSD за част от опаковките си и че ще изпълнят следващите от наредбата задължения посредством самостоятелно разрешаване на обезвреждането. Член 5, алинеи 3 и 7 от обжалваното решение забранява на жалбоподателя да иска представяне на удостоверение от експерт преди предвидената в наредбата дата (1 май следващата година) или да изисква други доказателства. Тази мярка била несъразмерна и водела до несправедливо разпределение на рисковете, доколкото жалбоподателят трябвало да се откаже от предварително плащане на вноската и да постави това плащане в зависимост от процедура по представяне на доказателства, която щяла да се състои шестнадесет месеца по-късно, като поеме през този период ликвидния риск на клиента си.

185 Комисията изтъква, че хипотезата, според която почти всички разпространени опаковки щели да бъдат изтеглени от системата DSD, никак не е правдоподобна поради свързаните с това задължения за доказване. Още повече че понятието „предварителна престация“ било неточно, тъй като би се наложило жалбоподателят да получи плащане а posteriori само ако другите системи за събиране на отпадъци не достигнат предвидените коефициенти. Но предприятията, които предлагат индивидуални системи за събиране нямало да

посъветват клиентите си да действат по този начин, тъй като те се стремят да достигнат коефициента, предвиден в количеството, което им е договорно разпределено, за да избегнат задължението да придобият частична лицензия а posteriori от конкурент заедно с плащане на лихва, когато е необходимо, ако този коефициент не е достигнат.

186 Най-напред Първоинстанционният съд отбелязва, че изтъкнатата от жалбоподателя хипотеза, според която някои ползватели на логото можело да откажат да плащат вноска за използването на марката „Der Grüne Punkt“, твърдейки, че имат намерение да не прибегват повече до системата DSD за част от опаковките си, на практика никак не е правдоподобна предвид факта, че наредбата изисква ползвателите да докажат, че са спазили задълженията си за обратно приемане и оползотворяване на търгуваните опаковки посредством друга система, и ако това не е така, тези ползватели трябвало в да закупят липсващите количества от системата DSD, ако тази система е приела обратно количествата материал, които съответстват на тези опаковки (вж. точки 137 и 138 по-горе).

187 Освен това от член 5, алинея 3 от обжалваното решение следва, че „DSD не може в никой случай да изисква удостоверението да се представи на по-ранна дата от предвидената в наредбата за опаковките“, а от член 5, алинея 7 следва, че „никоя друга разпоредба от договора за използване на логото не може да се приложи по начин, който би довел до утежняване на изискванията относно доказателствата, които трябва да се представят на DSD“.

188 Тези мерки имат за цел да гарантират възможността за производителя или разпространителя на опаковки, който използва конкурентна колективна или индивидуална система за част от опаковките, които пуска на пазара, да предостави на DSD удостоверение от управляващия или от независим експерт, или дори сертификат от одитор, необходим за да се докаже, че наложените в наредбата задължения са изпълнени за определено количество опаковки от система, различна от системата DSD (вж. член 5, алинеи 1, 2, 4 и 6).

189 Поради тази причина жалбоподателят не може да твърди, че тези мерки са несъразмерни, защото този процес на сертифициране важи за всички системи, включително за системата DSD, а и защото не изтъква особени причини, поради които той ползва дерогация от този процес. Още повече че понятието „предварителна престация“, посочено от жалбоподателя, е заблуждаващо, тъй като DSD получава възнаграждение предвид количествата материал, които са му възложени от неговите клиенти, и само в случай на проблем, т.е. ако другите системи за събиране на отпадъци не достигнат коефициентите, предвидени за поверените им количества, DSD може да иска да му се плати за излишъка.

190 Следователно третото оплакване трябва да се отхвърли.

г) По изключването на адекватна вноска единствено за използването на марката

191 Жалбоподателят изтъква, че в членове 3 и 4 от обжалваното решение Комисията го задължава да не събира вноска, когато е доказано, че произтичащите от наредбата задължения са изпълнени чрез друг метод. Следователно DSD няма право да изисква вноска от ползвателите на логото само за използването на марката „Der Grüne Punkt“. Това изключване противоречало на практиката на Съда, която допускала получаването на разумна вноска (Решение по дело Volvo, посочено по-горе, точка 11).

192 Комисията подчертава, че обжалваното решение не налага принудителна лицензия на DSD, а има за цел само да избегне това DSD да събира вноска, когато опаковката, върху която е поставено логото, не е приета обратно и оползотворена от системата DSD. В съдебното заседание Комисията уточнява,

че тъй като договарът за използване на логото, съобщен от DSD не прави разграничение между вноската, дължима за използването на марката и тази, дължима за използването на системата DSD, решението не се произнася по въпроса дали вноската може да се изисква само за използването на марката.

193 Първоинстанционният съд отбелязва, че наложеното на DSD задължение в член 3 от обжалваното решение позволява на производителите и разпространителите, които използват неговата система само за част от опаковките си, да не плащат вноската на DSD, когато представят доказателства, че опаковките с логото „Der Grüne Punkt“ не са били събрани и оползотворени чрез системата DSD, а чрез конкурентна система.

194 Дори в този случай обаче не може да се изключи, че самата марка „Der Grüne Punkt“, поставена върху въпросната опаковка, може да има икономическа стойност, тъй като позволява да се укаже на потребителя, че опаковката може да се занесе в системата DSD, както това между впрочем е посочено в обжалваното решение (съображение 145 от обжалваното решение). Така, макар въпросната опаковка на практика да не е отнесена в системата DSD и да е доказано, че еквивалентът ѝ в материал е бил събран или оползотворен чрез конкурентна система, марката оставя на потребителя възможността да обезвреди тази опаковка посредством системата DSD. Една такава възможност, предоставена на потребителя за всички търгувани опаковки с логото „Der Grüne Punkt“, независимо дали принадлежат на системата DSD, след проверка на събраните количества може да има цена, която дори да не представлява действителната цена на престацията по събиране и по оползотворяване, какъвто може да е случаят при прилагане на спорните разпоредби от договора за използване на логото, би трябвало да може да бъде платена на DSD в замяна на престацията, предложена в конкретния случай, а именно предоставяне на разположение на неговата система.

195 На поставен по тази точка въпрос в съдебното заседание Комисията признава, че той не е разгледан в обжалваното решение, което само изследва

законосъобразността на поведението на DSD по отношение на плащането на вноса за престация, за която е представено доказателство, че не е извършена от системата DSD, а от друга система.

196 Следователно необходимо е да се отбележи, че обжалваното решение трябва да се тълкува в смисъл, че не изключва възможността за DSD да събира вноса, която съответства само на използването на марката когато е доказано, че опаковката с логото „Der Grüne Punkt“ е била приета обратно и оползотворена чрез друга система.

д) По възможността да се поставя обяснителна бележка

Доводи на страните

197 Жалбоподателят поддържа, че определеното в член 3, алинея 1 от обжалваното решение задължение е несъразмерно, доколкото го възпрепятства да изисква от ползвателите на логото да поставят обяснителна бележка върху опаковките в хипотези № 1 и № 2. Според DSD една такава обяснителна бележка, която можело да бъде поставена без големи трудности от производителите и разпространителите на опаковки, които използват неговата система, позволявала да се смекчи нарушението на марката „Der Grüne Punkt“, което следвало от обжалваното решение. Посочената бележка можела по този начин да указва на потребителя, че в тази и тази провинция опаковката не участва в системата а DSD, а в друга колективна система (хипотеза № 1), или че дори и опаковката да е етикетирана с логото „Der Grüne Punkt“, някои места на продажба не използват съответната система, а индивидуална система (хипотеза № 2).

198 Освен това жалбоподателят отбелязва, че според член 4, алинея 2 от обжалваното решение той може да изисква от производителите и разпространителите на опаковки, които не използват системата DSD в Германия, но пускат на пазара в друга държава-членка стандартизирана опаковка, заради която се присъединяват към система за събиране на отпадъци, използваща логото „Der Grüne Punkt“ (хипотеза № 3), да поставят обяснителна бележка върху опаковката, за да привлекат вниманието на потребителя върху факта, че тази опаковка не се приема обратно чрез системата DSD в Германия. Според жалбоподателя една такава мярка била несъразмерна, тъй като друга мярка, а именно пълното прикриване на логото „Der Grüne Punkt“, а не просто поставянето на обяснителна бележка до въпросното лого, засягало по-малко функцията за произход на марката му.

199 Комисията обръща внимание, че що се отнася до хипотеза № 1, нищо не дава повод да се счита, че наредбата забранява на конкурентни системи да използват същото лого. По мнение на жалбоподателя данъчнозадължените предприятия трябвало да променят обяснителната бележка при всяко навлизане на конкурентната система в нова провинция. Поради това именно във фазата на навлизането на конкуренцията трябвало постоянно да се променят опаковките. Що се отнася до хипотеза № 2, обяснителна бележка върху опаковката била невъзможна. По отношение на хипотеза № 3 Комисията посочва, че ако марката „Der Grüne Punkt“ се ползва от твърдяната от жалбоподателя защита, то производителите трябва да предвидят различни опаковки за всяка държава-членка, което не би било икономически изгодно и би представлявало пречка пред търговията.

Съображения на Първоинстанционния съд

200 Що се отнася до оплакването, свързано с член 3, алинея 1 от обжалваното решение, необходимо е да се отбележи, че поставянето на обяснителни бележки, както желае жалбоподателят, не би могло да доведе до прекратя-

ването на злоупотребата с господстващо положение, установена в член 1 от решението. Такива обяснителни бележки всъщност почивали върху идеята, че било възможно да се разграничат опаковките с логото „Der Grüne Punkt“, които принадлежат на системата DSD, от тези, върху които е поставено логото „Der Grüne Punkt“, но които не принадлежат на системата DSD и върху които следователно трябвало да има бележка, предназначена да привлече вниманието на потребителя. Както вече беше посочено обаче (вж. точки 131—138 погоре), реда и условията на функциониране на смесените системи не почиват върху идентифицирането на опаковките от потребителите, които остават свободни да решат на коя система ще върнат опаковката, а върху предоставянето на маса от материал за оползотворяване.

201 Поставянето на обяснителни бележки, както желае жалбоподателят, следователно не би позволило да се прекрати злоупотребата с господстващо положение, установено от Комисията в хипотези № 1 и № 2.

202 Следователно необходимо е да се отхвърли оплакването, свързано с несъразмерния характер на член 3, алинея 1 от обжалваното решение, доколкото то не предвижда възможността за поставяне на обяснителна бележка.

203 Що се отнася до оплакването, свързано с член 4, алинея 2 от обжалваното решение, необходимо е да се отбележи, че от тази мярка следва, че „DSD може да обвърже освобождаването от вноса с условието върху посочените опаковки [в хипотеза № 3] в близост до логото [Der Grüne Punkt] вниманието на крайния потребител да бъде привлечено от бележка в този смисъл или в друга подходяща форма върху факта, че опаковката не се приема обратно чрез създадената от DSD система в съответствие с § 6, алинея 3 от наредбата“. Тази разпоредба просто възпроизвежда ангажимента, предложен от DSD в рамките на административната процедура (съображение 63 и 133 от обжалваното решение). Следователно DSD не може да твърди в рамките на настоящото производство, че разрешение, различно от това, което то самото е предложило на Комисията, представлява по-съразмерно разрешение, за да се отговори на

идентифицирания в хода на производството проблем. Освен това да се приеме препоръчаното от жалбоподателя разрешение, а именно прикриване на логото „Der Grüne Punkt“ вместо обяснителната бележка в близост до въпросното лого, би означавало да се наложи на производителите на опаковки да предвидят различни видове опаковки за всяка държава-членка, което не би било икономически рационално.

204 Следователно е необходимо да се отхвърли оплакването, свързано с несъразмерния характер на член 4, алинея 2 от обжалваното решение, доколкото той не предвижда възможността за прикриване на логото „Der Grüne Punkt“ вместо поставяне на обяснителна бележка върху опаковката.

3. По третото правно основание, изведено от нарушение на член 86, параграф 2 ЕО и на член 253 ЕО

а) Доводи на страните

205 Жалбоподателят изтъква, че е изключено нарушение на член 82 ЕО, тъй като той е натоварен с услуга от общ икономически интерес по смисъла на член 86, параграф 2 ЕО, а именно управлението на отпадъците с екологична цел, и по-специално събирането и оползотворяването на опаковките върху цялата германска територия, включително в нерентабилните селски региони (Решение на Съда от 27 април 1994 г. по дело *Almelo*, C-393/92, Recueil, стр. I-1477, точка 47 и Решение от 23 май 2000 г. по дело *Sydhavnens Sten & Grus*, C-209/98, Recueil, стр. I-3743, точки 75 и 76; Решение на Първоинстанционния съд от 27 февруари 1997 г. по дело *FFSA* и др./Комисия, T-106/95, Recueil, стр. II-229, точка 72). Тази услуга от общ икономически

интерес му била възложена от германските провинции поради факта на признаването на системата DSD въз основа на § 6, алинея 3, единадесето изречение от наредбата. Обжалваното решение обаче заплашвало изпълнението на тази услуга при икономически приемливи условия, тъй като заличавало сигналния ефект на марката „Der Grüne Punkt“ и рискувало да не ѝ позволи да обезврежда отпадъците върху цялата територия. Също така обжалваното решение нарушавало задължението за мотивиране по член 253 ЕО, тъй като не се произнасяло по член 86, параграф 2 ЕО.

206 Комисията, подкрепяна от встъпилите страни, оспорва твърдението, според което DSD било титуляр на услуга от общ икономически интерес, поверена му от регионалните власти, отговорни за отпадъците, доколкото всеки оператор на колективна система можел да получи същото разрешително като това на DSD въз основа на § 6, алинея 3, единадесето изречение от наредбата. Още повече че от наредбата следвало, че законодателят не искал да възпрепятства съвместното съществуване на индивидуални и колективни системи паралелно на създадената от жалбоподателя система. Тази конкуренция не била риск, а цел на наредбата.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

207 Според член 86, параграф 2 ЕО предприятията, на които е възложено управлението на услуги от общ икономически интерес, се подчиняват на разпоредбите, съдържащи се в Договора, и в частност на правилата на конкуренцията, доколкото прилагането на тези правила не препятства фактически или юридически изпълнението на специфичната задача, която им е възложена. Този член разпорежда също така, че развитието на търговията не трябва да се засяга до степен, която да е в противоречие с интереса на Общността.

208 В конкретния случай следва да се отбележи, че дори да се приеме, че на жалбоподателя е възложена услуга от общ икономически интерес по смисъла

на член 86, параграф 2 ЕО, при това заедно с всички сходни колективни системи от властите на провинциите, рискът тази задача да бъде поставена под въпрос в резултат на обжалваното решение не е доказан.

- 209 Всъщност противно на твърдяното от жалбоподателя в рамките на настоящото правно основание, фактът, че DSD не може да получи възнаграждение за престация, за която е доказано, че е извършена чрез друга система, по никакъв начин не позволява да се установи, че обжалваното решение заплашва извършването при икономически приемливи условия на поверената на DSD услуга за обратно приемане и оползотворяване.
- 210 По-специално от точки 156—158 по-горе следва, че обжалваното решение не поставя под въпрос основната функция на марката „Der Grüne Punkt“ в рамките на договора за използване на логото. Също така никой от документите, представени по преписката, не позволява да се заключи, че обжалваното решение рискува да не позволи повече на DSD да обезврежда опаковките върху цялата германска територия.
- 211 Освен това, тъй като в рамките на административната процедура жалбоподателят не се е позовал на член 86, параграф 2 ЕО, Комисията не може да се упрекне за това, че не е мотивирала решението си по тази точка.
- 212 Следователно третото правно основание трябва да се отхвърли.
- 213 От предходното следва, че жалбата трябва да се отхвърли изцяло.

По съдебните разноси

- 214 По силата на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. Жалбоподателят е загубил делото и тъй като Комисията, Landbell и BellandVision са направили искания за осъждане на жалбоподателя да заплати съдебните разноси, последният следва да бъде осъден да заплати направените от него съдебни разноси, както и тези на Комисията, Landbell и BellandVision, включително тези по обезпечителното производство. Тъй като Vfw не е направило искане за осъждане на жалбоподателя да заплати съдебните разноси, то ще заплати направените от него съдебни разноси, включително тези по обезпечителното производство.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (първи състав)

реши:

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда жалбоподателя **Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH** да заплати направените от него съдебни разноси, както и тези на Комисията, **Landbell AG Rückhol-Systeme** и **BellandVision GmbH**, включително разностите по обезпечителното производство.

- 3) **Осъжда Vfw да заплати направените от него съдебни разноси, включително тези по обезпечителното производство.**

García-Valdecasas

Cooke

Labucka

Постановено в публично съдебно заседание в Люксембург на 24 май 2007 година.

Секретар

Председател

Съдържание

Правна уредба	II - 1612
А — Наредба за недопускането на отпадъци от опаковки	II - 1612
Б — Колективна система на Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH и договор за използване на логото	II - 1615
Обстоятелства в основата на спора	II - 1618
Производство и искания на страните	II - 1620
От правна страна	II - 1623
А — Обжалваното решение	II - 1623
1. По възможността да се съвместят няколко системи за обратно приемане и оползотворяване, за да се изпълнят задълженията по наредбата за опаковките	II - 1624
2. Съображения относно член 82 ЕО	II - 1625
3. Съображения относно член 3, параграф 1от Регламент № 17	II - 1630
Б — По допустимостта на жалбата	II - 1634
1. По допустимостта на жалбата, що се отнася до член 4 от обжалваното решение	II - 1634
2. По въвеждането на правни основания в хода на производството	II - 1636
3. По вземането под внимание на някои приложения, представени от жалбоподателя	II - 1637
а) По приложенията, подготвени от адв. С. Weidemann	II - 1637
б) По проучванията на общественото мнение, приложени към писмената реплика	II - 1639
В — По съществото на спора	II - 1639
1. По първото правно основание, изведено от нарушение на член 82 ЕО	II - 1640
а) Предварителни бележки относно тезата за безвъзмездната принудителна лицензия	II - 1640
Доводи на страните	II - 1640
Съображения на Първоинстанционния съд	II - 1641

б) Доводи на страните относно злоупотребата с господстващо положение	II - 1642
i) По липсата на необходимост от използване на марката „Der Grüne Punkt“ при участие в система, конкурентна на системата DSD	II - 1642
ii) По липсата на елиминирани на конкуренцията при липса на принудителна лицензия за марката „Der Grüne Punkt“	II - 1643
iii) По различните видове обосновка на поведението на DSD	II - 1644
— По необходимостта да се гарантират целите на наредбата .	II - 1644
— По обосновките, свързани с правото на марките	II - 1647
— По доброто функциониране на системата DSD	II - 1651
в) Съображения на Първоинстанционния съд	II - 1653
i) Относно установената в обжалваното решение злоупотреба ..	II - 1653
ii) По претендираната от жалбоподателя изключителност	II - 1655
iii) По условията и реда за функциониране на смесените системи.	II - 1657
iv) По критиките на жалбоподателя, свързани с представения в обжалваното решение анализ	II - 1662
— По липсата на необходимост от поставяне на логото „Der Grüne Punkt“ върху всички опаковки в случай на прибягване до смесена система поради възможността да се използва селективно маркиране в зависимост от използваната система	II - 1662
— По доводите за липса на елиминирани на конкуренцията .	II - 1664
— По необходимостта да се гарантират целите на наредбата .	II - 1665
— По обосновките, свързани с правото на марките	II - 1667
— По доброто функциониране на системата DSD	II - 1670
в) Извод	II - 1670

2. По второто правно основание, изведено от нарушение на член 3 от Регламент № 17 и от нарушение на принципа на пропорционалност	II - 1671
а) По селективното маркиране	II - 1671
б) По налагането на принудителна лицензия без ограничение във времето	II - 1674
в) По задължението за предварителна престация	II - 1676
г) По изключването на адекватна вноска единствено за използването на марката	II - 1678
д) По възможността да се поставя обяснителна бележка	II - 1680
Доводи на страните	II - 1680
Съображения на Първоинстанционния съд	II - 1681
3. По третото правно основание, изведено от нарушение на член 86, параграф 2 ЕО и на член 253 ЕО	II - 1683
а) Доводи на страните	II - 1683
б) Съображения на Първоинстанционния съд	II - 1684
По съдебните разноски	II - 1686